

Materiały z prekonferencji „Doskonałość Sai”
Kraków, marzec 2010

*Kochaj
wszystkich,
wszystkim słuź*

DEDYKOWANE Z MIŁOŚCIĄ I CZCIĄ
BOSKIM LOTOSOWYM STOPOM

Bhagawana Śri Sathya Sai Baby

Stowarzyszenie Sathya Sai
Trzebież 2010

Tytuł oryginału:
Love All Serve All
© Sri Sathya Sai World Foundation, 2010

Tłumaczenie z języka angielskiego:
zespół

© Copyright for the Polish edition
Stowarzyszenie Sathya Sai
ul. Osadników 29a
72-020 Trzebież

www.sathyasai.org.pl

Zamówienia:
Księgarnia Wysyłkowa Organizacji Sathya Sai w Polsce,
ul. Daliowa 8/15A, 30-611 Kraków, tel.: 0503 62 82 13

e-mail: saiksiegarnia@gmail.com

Wydanie I, 2010

Wszelkie prawa zastrzeżone

ISBN: 978-83-86967-07-0

Awatarowie – dobre przykłady bezinteresownej służby

Służba to najwyższa sadhana

Awatarowie (wcielenia Boga) są zaangażowani w sewę (służbę) i właśnie dlatego się pojawiają. Z tego wynika, że jeśli ofiarujesz swoją sewę ludzkości, awatarowie będą zadowoleni, a ty zyskasz ich łaskę.¹

Sewa to najwyższa sadhana (praktyka duchowa). Sam Bóg przybrał ludzką formę i zszedł na ziemię, aby służyć ludzkości i przywrócić ideały, które zostały zapomniane. Rozważcie zatem, jak szczęśliwy będzie Bóg, jeśli człowiek będzie służył człowiekowi!²

Wiemy, kim jest awatar – Bóg rodzi się jako ludzka istota, aby przywrócić dharma, czyli właściwe postępowanie, i w ten sposób wykonuje służbę dla świata. Wszechobecny Pan w postaci Kriszny służył Ardżunie jako woźnica. Po całym dniu pracy prowadził zmęczone konie nad rzekę i mył je. Tak więc Pan gotów był wykonywać nawet pracę stajennego. Widząc to Wjasa uświadomił sobie, że wielu wielkich ludzi nie dostąpiło takiej łaski jak konie będące w boskich rękach.³

Pan daje swym wielbicielom przykład do naśladowania

Gdy wykonywano ceremonię ofiarną *Radżasuja*, Kriszna przyszedł i poprosił Dharmaradzę, aby ten przydzielił mu jakąś pracę. Dharmaradża odpowiedział, że nie ma dla niego odpowiedniego zajęcia, chyba że Kriszna sam zaproponuje pracę, którą mógłby wykonywać, a wówczas na pewno zostanie mu ona przydzielona. Kriszna zbliżył się do Dharmaradży, poklepał go po plecach i powiedział, że posiada szczególne kwalifikacje i chciałby pracować zgodnie z nimi. Dharmaradża nie potrafił ich rozpoznać, więc poprosił Krisznę o wyjaśnienie, jakie to kwalifikacje, aby mógł znaleźć Krisznie odpowiednie zajęcie.

Kriszna powiedział, że nadaje się do usuwania zużytych liści, na których ludzie spożywali jedzenie. Resztki pokarmu na li-

ściach wzbudzają w umysłach ludzi pewne obrzydzenie; Kriszna podjął się tej pracy, aby dawać ludziom przyjemność i wzbudzać dobre uczucia.⁴

Pan daje wielbicielom przykład do naśladowania. Uczy, że służba wykonana dla jakiegokolwiek żywej istoty jest ofiarowywana tylko Jemu i On ją przyjmuje z wielką radością.⁵

Miłość wyraża się poprzez służbę

Ludzkie życie toczy się. Jakże często jest nieprzyzwoite, brudne, złamane, chore, strapione, przygnębione. Przyszedłem tu, aby uszlachetnić ludzkie życie i uczynić ludzkie dziedzictwo wartościowym. To ja daję wam entuzjazm i ucę was właściwego podejścia do sewy, bo poprzez sewę wyraża się miłość. Miłość wzrasta poprzez sewę. Miłość rodzi się w łonie sewy, a Bóg jest miłością. Awatar (wcielenie Boga) jest dzieckiem dla dzieci, chłopcem dla chłopców, mężczyzną dla mężczyzn, kobietą dla kobiet, aby jego przesłanie mogło dotrzeć do każdego serca i wzbudzić entuzjastyczną odpowiedź w formie anandy (błogości). To współczucie skłania awatara do działania.

Ptaki, zwierzęta i drzewa nie odeszły od swojej natury, wciąż żyją zgodnie z nią. Człowiek zniekształcił swoją naturę przez brutalne próby „ulepszania” jej. Zatem awatar musiał przyjść do ludzi jako człowiek – jako przyjaciel, osoba życzliwa, krewny, przewodnik, nauczyciel, uzdrowiciel i uczestnik. Przybył, aby przywrócić dharma, więc jest zadowolony, gdy człowiek za nią podąża.⁶

Wszystkie działania Sai są bezinteresowne, święte i korzystne. Sai nigdy nikomu nie wyrządził krzywdy. Ustanawia on ścieżkę prawdy, moralności, świętą ścieżkę realizacji Boga. Zatem praca Swamiego prowadzi do zwycięstwa.⁷

Możecie wierzyć lub nie, ale muszę wam powiedzieć, że całkowite trzymanie się prawdy, pełna bezinteresowność, powszechność oraz spontaniczne rozsiewanie miłości można zobaczyć tylko u Sai, nigdzie indziej. W Sai nie ma nawet odrobiny interesowności.⁸

Zawsze życz innym dobra

Musisz zrozumieć potęgę dobrych myśli. Myśli wędrują od jednej osoby do drugiej. Jeśli źle myślisz o innych, krzywdzisz ich, ale ta krzywda dotknie ciebie dziesięciokrotnie. Niektórzy z was będą krzywdzić innych życząc im nieszczęścia. Takie myśli skrzywdzą was dziesięciokrotnie. Nigdy nie żyw takich myśli. Zawsze życz innym dobrze. Kochaj wszystkich. Ja jestem tego przykładem. Kocham wszystkich ludzi. Kocham nawet tych najgorszych. Kocham tych wszystkich, którzy mnie krytykują. Kocham tych, którzy kpią ze mnie. Dlatego zawsze jestem szczęśliwy, bardzo szczęśliwy i zawsze powtarzam: „Moje życie jest moim przesłaniem”. Jestem zawsze pełen poświęcenia, wyrzeczenia i oddania innym. Nie ma we mnie egoizmu.⁹

Moje życie jest moim przesłaniem

W miłości nie ma śladu ego ani żadnych skażeń. Miłość jest wolna od egoistycznych przywiązań. Cokolwiek Sai robi, cokolwiek Sai myśli, cokolwiek Sai mówi, cegokolwiek Sai przestrzega, wszystko to czyni dla was, nie dla Swamiego. Moim jedynym życzeniem jest wasza radość, ananda (błogość). Wasza ananda jest moją anandą. Nie mam innej anandy poza waszą.¹⁰

Powinniście naśladować Swamiego. Gdyż wszystko, co Swami czyni od świtu do nocy, nawet najmniejsza jego praca ma na celu dobro świata. Dlatego często mówię: „Moje życie jest moim przesłaniem”. Bóg i głos Boga są jednym i tym samym. Zatem robiąc to, co Swami czyni i to, co zaleca, zadowolasz Swamiego. Praca wykonywana bez egoistycznych myśli i bez pragnienia sławy lub władzy zadowalała go najbardziej.¹¹

Niepowtarzalna możliwość uczestniczenia w boskiej misji Swamiego

Nie opuszczę was

Pełnia boskiej energii przybyła do ludzi w postaci Sathya Sai, aby obudzić boskość uśpioną w każdym człowieku. Nie opuszczę was. Przeszedłem, aby wam pomóc, towarzyszyć i poprowadzić was. Nigdy was nie opuszczę. Nigdy nie zaniedbam swego obowiązku w stosunku do moich dzieci; będę bardzo wdzięczny każdemu dziecku, które pomoże mi w wykonaniu tego zadania.¹

Wypełnienie mojej roli jako Sathya Sai

Gdy wielbiciel w duchu pokory i czystości stara się wykonywać sewę i dawać prekę (miłość) moim potrzebującym bezinteresownej służby i wzniosłej miłości istotom, gdy uważa wszystkie istoty za moje dzieci, a swoje siostry i swoich braci, gdy uważa wszystkie istoty za boskie przejawienia mojej obecności, wtedy – wypełniając swą rolę jako Sathya Sai zstępuje, aby pomóc, towarzyszyć i prowadzić takiego wielbiciela-jogina. Zawsze jestem blisko takiego jogina, prowadzę go i obdarzam miłością.²

Ten, kto bezinteresownie czyni moim stworzeniom sewę i osładza ją preką, kto widzi mnie w każdej istocie i we wszystkim, kto zawsze o mnie pamięta, ten jest mi joginem najbliższym.³

Kochaj wszystkich, wszystkim służ

To ciało zaangażowane jest w służbę od chwili narodzin

To ciało zaangażowane jest w służbę od chwili narodzin. Wy również powinniście spędzać życie na pomaganiu innym. Takie jest moje przesłanie. Ja wprowadzam w życie wszystko, co głoszę. Kocham wszystkich, służę wszystkim i zalecam wam, byście robili to samo. Nie jesteście w stanie pojąć mojej miłości, bo wasze uczucia są zbyt ograniczone. To jest wasz błąd,

nie mój. Obecnie nasilają się konflikty, ponieważ ludziom brakuje właściwego zrozumienia i umiejętności wzajemnego dostosowania się. Umiejętność dostosowania się przychodzi wraz z właściwym zrozumieniem.¹

Służ wszystkim ze współczuciem

We wszystkich religiach celebrowane są narodziny wielkich osobistości, natomiast ideały, dla których żyły te osoby, idą w zapomnienie i mało kto za nimi podąża. Jeśli nie zależy wam na wprowadzaniu w życie ich nauk, takie świętowanie traci swoje znaczenie i staje się sztuczne. Nie na tym polega oddawanie czci tym dobrym ludziom. Chrystus uczył ludzi kochać wszystkie istoty i służyć im ze współczuciem. Jedynie przez praktykowanie tych ideałów możemy prawdziwie celebrować jego narodziny. Każde działanie powinno odzwierciedlać wewnętrzną boskość. Siedziba prawdy jest w twoim sercu. Wielbić Boga znaczy kochać innych całym sercem. Musicie żyć w miłości i wypełniać życie bezinteresowną służbą inspirowaną miłością. To jedyny właściwy sposób celebrowania narodzin Chrystusa.²

Niech wasze życie będzie czyste i święte

Traktuj miłość do Boga jako swój najcenniejszy skarb. Gdy będziesz kochał Boga, będziesz odczuwał miłość do wszystkich, ponieważ boskość obecna jest w każdym. Dlatego zawsze pamiętaj to zalecenie: „Kochaj wszystkich, wszystkim służ”. Najlepszym sposobem służenia Bogu jest kochać wszystkich i służyć wszystkim. Twoje oddanie osłabnie, jeśli będziesz skupiał się na różnicach między ludźmi. Twoje oddanie dla Ramy lub Kriszny straci swe znaczenie, jeśli nie będziesz praktykował ich nauk. Wielbieniu Pana powinno towarzyszyć pobożne życie. Tylko wtedy można doświadczyć łaski.

Obecnie ludzie popadają w rutynę czytając duchowe teksty, takie jak Gita czy Biblia. Jest to bezużyteczne, jeśli nie czynią swego życia czystym i świętym. Powinni napełnić swoje serca boską miłością i dzielić się nią z innymi.³

Miłością możecie osiągnąć wszystko

W dzisiejszych czasach człowiek odwiedza świątynie i ośrodki pielgrzymek w poszukiwaniu spokoju, ale nie znajduje go w tych miejscach. Spokoju nie można znaleźć na zewnątrz, spokój jest wewnątrz. Jesteście ucieleśnieniem spokoju, prawdy i miłości. Zatem szukajcie w swoim wnętrzu, idąc ścieżką miłości. Dopiero tam odnajdziecie spokój. Poprzez miłość możecie osiągnąć wszystko. Bóg jest miłością, życie w miłości. Bez miłości nie możecie być szczęśliwi. Miłość pomaga wam poznać waszą prawdziwą jaźń. Żeby doświadczyć miłości, nie musicie zwracać się do nikogo, nie musicie podejmować żadnego wysiłku. Zwróćcie się do wnętrza.

Kriszna powiedział: *Mamaiwamso dźiwaloke dźiwabhuta sanathana* – istoty ludzkie są iskrami mojej boskości. Służ każdemu – to jest równoznaczne ze służeniem Bogu. Najlepszym sposobem wyrażania swej miłości do Boga jest kochać wszystkich i służyć wszystkim. Jeśli tak będziesz żył, wszystkie twoje działania będą zadowalać Boga.

Potrzebujecie jedzenia, ubrań, schronienia i pewnej ilości pieniędzy, aby zapewnić sobie lekarstwa, gdy zachorujecie. Dlatego mówię: „Człowieku! Nigdy nie bądź przesadnie ambitny, lecz przez całe życie postępuj szlachetnie i we właściwy sposób używaj intelektu”. Szczęście tkwi w zadowoleniu. Niezadowolenie prowadzi do niedoli. Żeby doświadczyć spokoju, utrzymuj swoje pragnienia pod kontrolą.⁴

Miej czyste serce wypełnione miłością

Wszystkie wasze bhadźany, pokuta i podobne działania są bezskuteczne, jeśli nie macie czystego serca napełnionego miłością. To tak, jakby przygotowywać jedzenie w brudnym naczyniu. Z pewnością się zmarnuje. Rozkwit kochającego serca jest celem waszej drogi duchowej. Czysta miłość, miłość boska, bezgraniczna, to bezpośrednia droga do Boga.

Miłość do Boga nie powinna być zależna od tego, czy twoje modlitwy zostały wysłuchane, czy też nie. Pamiętaj o ciężkich

próbach, jakie przeszli mędrzy i święci na drodze oddania Bogu. Odważnie stawili czoła trudnościom i zasłużyli na wieczną sławę jako wielcy wielbiciel. Życie jest wyzwaniem, podejmij je! Życie jest grą, graj w nią! Życie jest miłością, raduj się nią! Życie to świadomość! Najlepszym sposobem wyrażania swej miłości do Boga jest kochać wszystkich i służyć wszystkim.⁵

Służba poprowadzi cię do oddania Bogu

Twoje życie to długa podróż, w której pragnienia są bagażem. „Im mniej bagażu, tym większy komfort i podróż staje się przyjemnością”. Zatem ogranicz swoje pragnienia. Narodziny w postaci ludzkiej zostały ci ofiarowane po to, abyś służył innym, a nie po to, by pić, jeść, spać i bawić się. Najlepszym sposobem wyrażania miłości do Boga jest kochać wszystkich i służyć wszystkim. Głównym obowiązkiem człowieka jest służenie swym braciom, aby czuli się szczęśliwi. Twoje życie będzie spełnione tylko wtedy, gdy zaangażujesz się w służbę społeczeństwu. Najwyższą sadhaną (praktyką duchową) jest przemiana miłości w służbę. Służba poprowadzi cię do oddania Bogu.⁶

Módl się o dobrobyt dla wszystkich

Porzuć egoizm i pracuj dla zjednoczenia twojego kraju. Módl się o dobrobyt dla wszystkich i żyj w sposób doskonały. Życie ludzkie zostało ci ofiarowane nie po to, byś gonił za przedmiotami tego świata. Musisz dać światu przykład. Jaki to przykład? Pomagaj wszystkim z całych sił. Najlepszym sposobem wyrażania miłości do Boga jest kochać wszystkich i służyć wszystkim. Przyjmując służbę i miłość jako swoje ideały musisz od tej chwili rozpocząć nowe życie – daję ci moje błogosławieństwo.⁷

Pieniądze przychodzą i odchodzą, moralność przychodzi i wzrasta

Nie żyw nienawiści do nikogo. Wszyscy są twoimi braćmi i siostrami. Kultuwuj ducha braterstwa ludzi i ojcostwa Boga. Służ wszystkim z miłością. „Pokuta, pielgrzymki, studiowanie świętych ksiąg czy dzapa nie przeniosą cię przez ocean życia.

Możesz go przebyć jedynie służąc pobożnym” (werset w sanskrycie). Za żadne pieniądze nie kupisz błogości, jaką możesz osiągnąć służąc innym. Pieniądze przychodzą i odchodzą, moralność przychodzi i wzrasta. Na tym świecie było wielu zamożnych ludzi, ale ostatecznie co się z nimi stało? Musieli opuścić ten świat z pustymi rękami. Opuszczając ten świat nikt nie zabierze stąd nawet garści prochu. W przeciwnym razie nawet kurz byłby racjonowany w tym kraju. Opuszczając ciało zabierasz ze sobą jedynie dobre i złe uczynki, jakich dokonałeś w swym życiu.⁸

Bóg jest zainteresowany jedynie miłością i służbą

Powinieneś podjąć się służenia. Ręce zostały ci dane po to, byś służył ludzkości. Ręce, które służą, są świętsze niż usta, które szepczą modlitwy. Dlatego podejmij bezinteresowną służbę i dostąp chwały. Gdy wykonujesz dobrą pracę, cieszysz się spokojem w życiu. Chłopcy, którzy dzisiaj śpiewali bhadžany, to zagraniczni studenci Instytutu. Podjęli się wykonania wielu akcji służebnych, aby sprawić przyjemność Swamiemu. Bóg nie jest zainteresowany wielbieniem lub innymi praktykami duchowymi. Bóg jest zainteresowany jedynie służbą. Dlatego coraz więcej służ. Najlepszym sposobem wyrażania miłości do Boga jest kochać wszystkich i służyć wszystkim. Bogu zależy jedynie na miłości i służbie. Nie ma lepszej sadhany niż zrozumienie wagi tych dwóch praktyk i odpowiednie pokierowanie swoim życiem.

Służąc nie musisz wydawać wielkich pieniędzy. Uświęć swoje życie podejmując służbę miłości, a dostąpisz wiecznej radości.⁹

Tam, gdzie jest czystość, tam jest boskość

Musi istnieć harmonia myśli, słów i czynów. Gdzie występuje jedność tych trzech, tam jest czystość. Gdzie jest czystość, tam jest i boskość. Cokolwiek inni tobie czynią, traktuj to jako dobro. Staraj się, żeby w żadnych okolicznościach nie tracić swego człowieczeństwa. Tak naprawdę człowieczeństwo jest twoją najcenniejszą własnością.

„Kochaj wszystkich, wszystkim służ” – tylko wówczas będziesz żyć w zdrowiu i szczęściu. Nie spożywaj niezdrowego ani nie zalecanego pożywienia. Powinieneś przyjmować dobry, sattwiczy (czysty) pokarm, który uprzednio został ofiarowany Bogu. Nie ofiarowujesz Bogu każdego rodzaju pożywienia, prawda? Sattwicze jedzenie to takie, jakie przygotowywane jest w czystym naczyniu, z czystymi uczuciami i ofiarowane Bogu. Tak ofiarowane Bogu jedzenie powinno być przyjmowane jako prasadam (pokarm poświęcony). Dobre jedzenie przynosi dobre zdrowie, a dobre zdrowie rodzi dobre myśli. Niestety w dzisiejszych czasach brakuje jedności myśli, słów i czynów. Mówimy co innego i robimy co innego.¹⁰

Kochaj wszystkich, nie żyw nienawiści do nikogo

Kochaj wszystkich, ale rozróżniaj, nie ufaj każdemu. Ten, kto całkowicie pokłada zaufanie w innych, jest skazany na zgubę. Kochaj wszystkich, wszystkim służ. Pokładaj zaufanie w swojej prawdziwej jaźni. Rozwijaj pewność siebie. Wyrzeknij się pragnień doczesnych. Rozwijaj boskie uczucia i porzuć uczucia ziemskie. To jest dharma (ścieżka prawości) ludzkości. Studenci! Studiowaliście na uczelniach Swamiego. Uczyliście się dobrze i zdawaliście egzaminy. Obierzcie właściwą ścieżkę. Rozwijajcie w sobie dobre cechy. Kochajcie wszystkich, nie żywcie nienawiści do nikogo. Kochajcie nawet tych, którzy okazują wrogość wobec was. To właśnie charakteryzuje Swamiego. Jest wielu, którzy są do mnie wrogo nastawieni. Wielu ośmiesza mnie i krytykuje. Jeśli mówią to na głos, ich słowa znikają w przestrzeni. Jeśli robią to wewnętrznie, ich myśli wrócą do nich. Mnie to nie dosięgnie. Dlatego nie powinniście przywiązywać wagi do pochwał i obelg. Sprawcie, by zasada miłości była w was mocno osadzona. To praktykowała i tego nauczała matka Iśwaramma.

Pewnie stawiaj czoła zmiennym kolejom losu. Mnie nigdy nie powstrzymują życiowe trudności ani przeszkody. Jeśli nie ma w tobie wad, dlaczego miałbyś się bać? Kochaj nawet tych, którzy cię krytykują. To jest właśnie doskonałość, jakiej Swami oczekuje mówiąc: „Moje życie jest moim przesłaniem”. Jeśli

w swym życiu będziesz się ściśle trzymał moich ideałów, wzniesiesz się na mój poziom. Dlatego rozwijaj w sobie szlachetne cechy i pomagaj tym, którzy są w niedoli.¹¹

Lęk przed grzechem i miłość do Boga

Każdy wielbiciel musi kultywować miłość i współczucie. Zostało powiedziane: *Tjagenaike amritattwa-manasuh* (jedynie przez poświęcenie można osiągnąć nieśmiertelność). Tylko osoba pełna poświęcenia może doświadczyć szczęśliwości. Ci, którzy żywią egocentryczne uczucia „ja” oraz „moje”, nigdy nie zaznają szczęścia w życiu. Gdzie jest poczucie „ja”, tam wzrasta ego. Ci, którzy kultywują poczucie „moje” oraz „moi ludzie”, rozwijają przywiązanie.

Nikt nie powinien żywić uczucia, że jedynie jego kraj powinien dobrze prosperować. Poszerzaj swój światopogląd i módl się: *Loka samasta sukhino bhawantu* (niech wszystkie światy będą szczęśliwe!).

Ci, którzy rozwijają w sobie egoistyczne poczucie „ja” i „moje” pochodzące z ograniczonego umysłu, doznają wiele cierpienia. Jest to spowodowane świecką edukacją, jaką otrzymali. Świecka edukacja nie wykracza ponad własne egoistyczne korzyści. Powinniście kochać wszystkich i służyć wszystkim. Obecnie bogaci zatracili *papa bhiti* oraz *dajwa priti* (lęk przed grzechem i miłość do Boga). Jeśli będziecie kultywować w sobie te dwie cechy, będziecie mogli osiągnąć w życiu wszystko.¹²

Wykorzystuj swoją wiedzę dla dobra innych

Każdy człowiek powinien zrozumieć, że ciało zostało mu dane po to, by służyć innym. Powinieneś wykorzystywać ciało w służbie dla dobra społeczeństwa. Jaki jest pożytek z twojego nieustannego studiowania książek, jeśli swej wiedzy nie wykorzystujesz dla dobra innych? Umysł, który nie jest użytkowany w celu dzielenia się radością z innymi oraz ciało, które nie jest używane do służenia innym, są kompletnie bezużyteczne. Kochać Boga to kochać wszystkich i wszystkim służyć. Studenci

powinni przyswoić sobie tę prawdę. Człowiek musi starać się być dobry i cnotliwy. Dopiero wówczas, gdy napełni się on dobrymi myślami i uczuciami oraz będzie czynił dobro, jego życie nabierze sensu. Takie dobre cechy pozwolą ci stać się lepszym człowiekiem.¹³

Myśl tylko o Bogu

Dziś nigdzie na świecie nie ma spokoju, za to wszędzie panują podziały (gra słów w j. ang.: *peace* – spokój, *pieces* – kawałki). Spokój można znaleźć jedynie tutaj. Ten spokój zabierz stąd ze sobą. To miejsce jest uświęcone wibracjami niezliczonych wielbicieli Boga. Wiele szlachetnych dusz spędziło tutaj życie. Napełnijcie swoje serca ich szlachetnymi myślami. Nie przejmujcie się tym, co mówią inni. Wzmacniajcie ufność w swą prawdziwą jaźń i idźcie w stronę samorealizacji drogą poświęcenia ego. Ignorujcie przypadkowe kłopoty, które są niczym przepływające chmury. Myślcie tylko o Bogu. Nie ma nic ważniejszego. Starajcie się napełnić boską miłością. Miłość to Bóg. Żyć w miłości. Najlepszym sposobem wyrażania miłości do Boga jest kochać wszystkich i wszystkim służyć. Każdy jest ucieleśnieniem Boga. Pielęgnujcie miłość. Trzymajcie się prawdy. Podążajcie za prawdą. Osiągnijcie spokój. To jest specjalne błogosławieństwo Swamiego dla wszystkich w tym dniu. Gdziekolwiek będziecie, mówcie łagodnie i słodko. Dzięki temu zdobędziecie szacunek społeczeństwa. To najcenniejsza nagroda, jaką możesz otrzymać w tym Nowym Roku.¹⁴

Bezinteresowny intelekt

Niezliczona ilość doczesnych spraw, jakimi się zajmujecie, daje wam wyłącznie krótkotrwałą przyjemność, ale to wszystko nie zapewni wam prawdziwego, wiecznego błogostanu. W tym celu powinniście rozwijać umiejętność postrzegania wewnętrznego. Postrzeganie zewnętrzne jest cechą zwierząt. Nie powinniście schodzić na ich poziom. Nie taka jest prawdziwa natura człowieka. Powinniście oczyszczać swoje uczucia i rozwijać

w sobie czysty, niezachwiany i bezinteresowny intelekt. Tylko wtedy będziecie w stanie kochać wszystkich i wszystkim służyć.

Kochaj wszystkich, bo Bóg jest w każdym

Zbędne jest poszukiwanie Boga. W rzeczywistości sam jesteś boski. Staraj się uświadomić sobie tę prawdę. To łatwa i prosta droga. Miej wiarę, że każda istota ludzka jest ucieleśnieniem boskości. Kochaj wszystkich. Służ wszystkim. Najlepszym sposobem wyrażania miłości do Boga jest kochać wszystkich i wszystkim służyć.

Musisz kochać wszystkich, bo Bóg jest w każdym. Każda ludzka istota jest przejawieniem Boga. Na tej kosmicznej scenie każdy utożsamia się z postacią i imieniem, jakie mu dano. Ale nie wie, jaka jest jego prawdziwa forma i imię.¹⁶

Nie krzywdź innych

Bóg jest w tobie i we wszystkich. Więc krzywdzenie innych to krzywdzenie Boga. Nie krytykuj innych i nie szukaj w nich winy. Kochaj wszystkich, wszystkim służ. Szanuj i czcij swoich rodziców. To oni stanowią prawdziwe bogactwo twojego życia. Błogosławieństwa rodziców zapewnią ci zdrowie i dostatek. Bóg sam przyjdzie do ciebie, jeśli kochasz swoich rodziców i służysz im.¹⁷

Nie zawsze możesz być posłuszny, ale zawsze możesz mówić grzecznie

Dla własnej satysfakcji przypisujecie Bogu niezliczone imiona i formy, ale Bóg jest tylko jeden. Czy to Rama, Kriszna, Allah czy Jezus – wszystkie ich nauki służą wyzwoleniu człowieka. Żadna religia nie głosi przemocy lub krzywdzenia kogokolwiek. Niektórzy źli ludzie błędnie interpretują święte nauki i pobłażają niegodziwym czynom. Wszystkie szlachetne dusze głosiły święte ideały. Mówili: „Kochaj wszystkich”. Nie głosili nienawiści. Bóg nigdy nie każe nikomu zabijać. Nikt nie ma prawa zabijać innych, ponieważ atma obecna jest we wszystkich. Ale w imię Boga ludzie popełniają ohydne zbrodnie. Nie jest to dobre dla nikogo. Kochajcie wszystkich, wszystkim służcie. Nie za-

wsze możesz być posłuszny, ale zawsze możesz mówić grzecznie. Nie ma Boga potężniejszego niż miłość. Miłość jest Bogiem. Bóg jest miłością. Żyć w miłości. Pokonajcie swoje wady.¹⁸

Miłość jest głównym przełącznikiem

Masz mylne przeświadczenie, że służysz innym. Powinieneś porzucić takie nastawienie. Tylko wtedy twoja służba stanie się prawdziwą służbą, w ścisłym znaczeniu tego słowa. Służba to nie tylko pomaganie innym. Najlepszym sposobem wyrażania miłości do Boga jest kochać wszystkich i wszystkim służyć. Akty służenia powinny być przesycone duchem miłości. Bez tego pozytywnego aspektu, jakim jest miłość, cała twoja służba będzie miała charakter negatywny.

Wszystkie ciała są jak żarówki, a miłość jest głównym przełącznikiem. Tylko wtedy, gdy główny przełącznik jest włączony, ciała promieniają ku wszystkim światłem i szczęściem. Tymczasem wyłączasz główny przycisk i próbujesz cieszyć się szczęściem. Jest to niemożliwe. *Hrid + daja* (współczucie) = *hridaja* (serce). Twoje serce powinno być wypełnione współczuciem. Wszystkie twoje czyny powinny być pełne miłości. Nie ma mocy większej niż miłość.¹⁹

Nie myśl o drugim człowieku jako o innej osobie

Wszystkie ziemskie przywiązania są rezultatem twojego złudnego myślenia. Są nierzeczywiste. Jeśli twoje myśli i uczucia nie są skierowane we właściwym kierunku, musisz cierpieć. Zamiast zaplątywać się w ziemskim życiu, zaangażuj się w służbę społeczeństwu.

Gdy tylko obierzesz drogę służby, twoje problemy zaczną stopniowo zanikać. Kochaj wszystkich, wszystkim służ. Nie myśl o ludziach jako o innych osobach. Wzbudzaj w sobie poczucie, że oni i ty to jedno. Cała ludzkość jest jednym. To, co widzisz na tym świecie, to tylko reakcja, odbicie i oddźwięk rzeczywistości, która jest jedna. Gdy zrozumiesz tę prawdę, będziesz doświadczał spokoju. A wówczas twój umysł będzie stabilny i skoncen-

trowany na nauce i pracy zawodowej. Tak więc przede wszystkim angażuj się w służbę społeczeństwu.²⁰

Wszyscy są jednym – bądź jednakowy wobec wszystkich

Gdy ktoś pyta cię o twoje imię, wymieniasz je. To imię zostało ci dane przez rodziców. Nie urodziłeś się z nim. W chwili narodzin byłeś tylko dzieckiem. Imiona przychodzą później. Niestety, dzisiaj spieramy się nawet o Boga z powodu imion i form. Z kimkolwiek się spotykasz, jest on ucieleśnieniem boskości. Na przykład spotykasz żebraka. Ten żebrak też jest Bogiem. Bóg przybrał formę żebraka. Dlatego przekaz mu swoje pozdrowienie. Nie ma w tym nic złego. Wszyscy są jednym; bądź jednakowy wobec wszystkich. Kochaj wszystkich i wszystkim służ, tak samo żebrakom, jak milionerom.²¹

Bóg oświeca życie każdego

Ta sama atma obecna jest we wszystkich. Według zasady atmicznej wszystko jest jednym. Tak wiele osób jest na tej sali. Atma w każdym z was jest jedna i ta sama. Jest jedno słońce na niebie. Daje światło całemu światu. Podobnie, Bóg jest jak słońce, które oświeca życie każdego. Pogrążamy się w ciemności, gdy krytykujemy innych. Dlatego kochaj wszystkich i służ wszystkim.

Jeśli ktoś cię obraża, pozwól mu to robić. Obraza rozwieje się w powietrzu. Zawsze bądź przekonany o tym, że nikt nie jest w stanie cię skrytykować. Miej ufność, że Bóg zawsze cię ochroni. Pogłębiaj w sobie niezachwianą wiarę w Boga. Wielu ludzi zaprzecza Jego istnieniu. Jeśli nie ma Boga, to skąd się wzięłeś? Gdzie jest miejsce twojego pochodzenia? Jeśli nie masz wiary w Boga, całe twoje życie staje się bezwartościowe.

Zatem, ucieleśnienia miłości, kultywujcie prawdę i miłość. Jeśli będziesz żył w prawdzie i w miłości, będziesz doświadczał spokoju. Mając spokój, będziesz żył szczęśliwie. Nie będziesz odczuwał nienawiści wobec nikogo. Nienawidzisz tylko wtedy, gdy brakuje ci miłości i prawdy. Powinieneś zjednoczyć miłość

i prawdę w swoim życiu. Gdy będziesz miał miłość, będziesz kochał wszystkich, a wówczas uczynisz ich szczęśliwymi. Zatem kultywuj miłość i prawdę w swoim sercu; nigdy o nich nie zapominaj, nawet podczas snu.²²

Obowiązek jest Bogiem, praca jest wielbieniem

Edukacja powinna wypełnić serce miłością i współczuciem. Dwie części wodoru i jedna tlenu łączą się tworząc wodę. Wielkość polega na sprawiedliwym dzieleniu się wodą, a nie na tworzeniu jej. Wszyscy mają równe prawo do wody. Dziś każdy walczy o swoje prawa, a co z odpowiedzialnością?

Nie potrzebujesz walczyć o prawa. Wypełniaj swoje obowiązki, a prawa uzyskasz. Czyn swoją powinność. Obowiązek to Bóg; praca jest wielbieniem. Czym jest twoje prawo? Dawanie innym szczęścia – do tego masz prawo. Służ innym i obdarzaj ich szczęściem nie oczekując niczego w zamian. Służba jest Bogiem. Najlepszym sposobem wyrażania miłości do Boga jest kochać wszystkich i wszystkim służyć. Mów łagodnie i słodko. Nie zawsze możesz być posłuszny, ale zawsze możesz mówić grzecznie.²³

Służ swojej ojczyźnie

Przestań marzyć o życiu za granicą po ukończeniu nauki. Służ swojej ojczyźnie. Pan Rama powiedział: *Džanani džanma-bhumiśća swargadapi garijasi* (matka i ojczyzna są ważniejsze niż niebo). Więc pracuj dla swojej ojczyzny i służ biednym. Najlepszym sposobem wyrażania miłości do Boga jest kochać wszystkich i służyć wszystkim. Służ innym, gdy jest taka potrzeba. Narodziłeś się, by doświadczyć miłości. Twoje życie jest pełne miłości, ale nie jesteś w stanie zrozumieć tej zasady miłości. Nie ma niczego wspanialszego na tym świecie niż miłość. Miłość jest Bogiem, Bóg jest miłością, więc żyj w miłości.²⁴

Żyjąc w miłości możesz osiągnąć wszystko

Moim życzeniem jest, abyście wszyscy żyli we wzajemnej miłości. „Kochaj wszystkich! Służ wszystkim!”. Do tego nawołuję.

Żyjąc w miłości możecie osiągnąć wszystko. Miłość jest wszystkim. „Miłość jest życiem; życie jest miłością”.

Życie związane jest z miłością, a nie z nienawiścią. Dziś gdziekolwiek spojrzeć, tam jest nienawiść, nienawiść, nienawiść! To nie jest dobry znak. To niewłaściwe, że ci, którzy narodzili się jako ludzie, nabywają zwierzęcych cech. Czasem zwierzęta wydają się być lepsze od ludzi. Niekiedy wykazują ludzkie cechy. Zwierzęta upodobniają się do ludzi, a ludzie degenerują się do poziomu zwierząt. To nie jest właściwe. Ludzie powinni żyć w sposób godny swojego człowieczeństwa. Powinni kultywować wartości ludzkie.²⁵

Nikt na świecie nie da nam więcej miłości niż Bóg

Niektórzy okazują wielką miłość wobec obcych, ale nie okazują tej samej miłości wobec matki i ojca, we własnym domu. Przede wszystkim powinniśmy kochać rodziców, a potem dopiero innych ludzi. Ale nie powinniśmy ograniczać naszej miłości do przyjaciół i krewnych, trzeba kochać wszystkich. Tylko wtedy Bóg obdarzy nas swoją miłością.

Gdy widzisz kogoś w kłopotach lub poszkodowanego na drodze, nie bądź obojętny. Staraj się ulżyć cierpieniu, choćbyś miał do wykonania bardzo pilną pracę. Wtedy Bóg objawi się przed tobą i napełni cię energią. Nie ma nikogo na tym świecie, kto może dać nam więcej miłości niż Bóg.

Śpiewamy bhadzany i służymy, aby zaskarbić sobie miłość Boga. Boska miłość napełnia nas wielką energią. Tylko Bóg daje nam taką energię. Dlatego kochaj Boga i kochaj wszystkich ludzi, którzy naprawdę są dziećmi Boga.

Niektóre dzieci zostają sierotami. Powinieneś złagodzić ich cierpienie. Wtedy okażesz się godny swych narodzin w postaci istoty ludzkiej. Widząc kogoś w kłopotach odchodzisz nie okazawszy mu życzliwości. Nie ma większego grzechu niż takie zachowanie. Następnego dnia, gdy ty będziesz w kłopotach, przyjaciele cię opuszczą i wyśmieją. Dlatego powinieneś dawać

miłość innym i otrzymywać miłość. Miłosierdzie i dobroć są bardzo ważnym aspektem dharmy (prawości).²⁶

Bóg nie żywi nienawiści do nikogo

Wszyscy ludzie są dziećmi Boga. Bóg jest ich jedynym ojcem. Dlatego musimy kochać wszystkich. Inni mogą nas nie kochać, ale my musimy kochać wszystkich i wszystkim służyć! Ludzie będą zachowywać dystans wobec nas, dopóki nie zrozumieją potęgi miłości. Gdy zrozumieją moc miłości i doświadczą jej, staną się z nami jednością. Będę czekał na takie przemiany w ludzkich sercach.²⁷

Ciesz się wieczną błogością

Na tym świecie człowiek wykonuje różne zadania i przechodzi przez wiele doświadczeń. Ale jaki pożytek z tego wszystkiego, jeśli nie jest on w stanie cieszyć się wieczną błogością? Ani bogactwo, ani działanie, ani studiowanie świętych tekstów, ani darśan (łaska widzenia osoby świętej bądź awatara), sparsan (łaska dotyku takiej osoby) czy sambhaśan (łaska rozmowy z taką osobą), nie da człowiekowi wiecznego szczęścia. Człowiek może ujrzeć przejawienie Boga i doświadczyć szczęśliwości tylko wtedy, gdy oczyści swoje serce. Kochajcie wszystkich. Miejcie wiarę, że Bóg obecny jest we wszystkich. Wszystkich obdarzajcie szczęściem. Tylko w taki sposób można doświadczać szczęścia. Niemożliwością jest osiągnięcie szczęścia, jeśli nie dzieli się szczęścia z innymi.²⁸

Bóg jest wszędzie

To, czego świat potrzebuje dzisiaj, to służenie innym. Powinniśmy kochać wszystkich. Kochaj wszystkich, wszystkim służ. Oto co powinniśmy robić. Niezależnie od podejmowanych zadań, musimy je wykonywać z przekonaniem, że wykonujemy pracę Boga. Nie ma takiego miejsca na świecie, w którym Bóg byłby nieobecny. Bóg jest wszechobecny. Nigdy nie wątp, że Bóg jest tu, a nie ma go tam. Bóg jest wszędzie. Bóg jest w was, z wami, nad wami, pod wami i wokół was.²⁹

Łaska Boga

Zasłuż na łaskę Boga

Bóg jest ucieleśnieniem współczucia. Szuka ziaren dobroci i pokory, aby nagradzać je tonami swej łaski.¹ Zasłuż na łaskę pomagając słabym i biednym, chorym i niepełnosprawnym, pogardzanym i zrozpaczonym.²

Pielęgnuj boskie przymioty – miłość, współczucie, pokorę i szacunek dla wszystkich istot żywych, szacunek do ziemi i wszystkich innych żywiołów. W ten sposób możesz zaskarbić sobie łaskę Boga i uczynić swoje życie pomyślnym i spełnionym.³ Jeden akt prawdziwej sewy przyciąga łaskę Boga silniej niż słuchanie setek wykładów lub wygłaszanie ich.⁴

Ważna lekcja z Ramajany

Wiele osób skarży się, że ich problemy nie zostały rozwiązane, a Bóg nie wykazał wobec nich współczucia. Powinny nauczyć się lekcji zawartej w pewnym epizodzie Ramajany.

Gdy Wibhiśana zaprzyjaźnił się z Hanumanem, zapytał: „Hanumanie! Chociaż jesteś małpą, Pan obdarza cię łaską. Dlaczego ja nie uzyskałem łaski Ramy, choć nieustannie kontemplowałem jego imię?” Hanuman odpowiedział: „Wibhiśano! To prawda, że nieustannie intonujesz imię Ramy. Ale w jakim stopniu mu służysz? Jedynie kontemplując imię Ramy nie uzyskasz jego łaski. Gdy twój brat Rawana uprowadził Sitadewi, jakiej pomocy jej udzieliłeś? Czy zrobiłeś cokolwiek, by chociaż trochę ulżyć Ramie w cierpieniu?”

Wielbiciele powinni zrozumieć, że przez samo powtarzanie „Rama! Rama!” nie można zaskarbić sobie łaski Pana. W jakim stopniu wykonujesz zalecenia Ramy, Kriszny czy Baby? Jak dalece praktykujesz nauki Bhagawadgity? Jeśli nie praktykujesz zasad, powtarzanie imienia Pana nic ci nie da, nawet gdybyś je powtarzał w nieskończoność. To jest jak granie w kółko tej samej płyty gramofonowej. Imię Pana musi zostać wszczepione w twoje serce. Obecnie, ze względu na szczególne prerogatywy

epoki Kali, ludzie sądzą, że aby osiągnąć cel życia, wystarczy recytować imię Pana. Ale to błąd. Czy uzyskasz przepływ prądu mając jedynie biegun ujemny? Prąd będzie płynął tylko wtedy, gdy biegun dodatni zostanie połączony z ujemnym. Oddanie Bogu musi znaleźć wyraz w ofiarnej służbie Panu.

Ucieleśnienia miłości! Jeśli recytujecie imię Pana z miłością, jeśli wszystkie wasze członki funkcjonują zgodnie ze swym boskim przeznaczeniem, jeśli patrzycie na świat jako na przejawienie Boga, to z pewnością dostąpicie łaski Pana. Bądźcie o tym głęboko przekonani. Nie trwajcie w błędzie, że wystarczy śpiewać imię Boga. Oprócz takiej praktyki musicie brać udział w świętych działaniach. Nie obawiajcie się przeszkód, z jakimi możecie się spotkać. To jest lekcja, jaką przekazał Hanuman. Poszukując Sity pokonał każdą napotkaną przeszkodę. Hanuman jest doskonałym przykładem poświęcenia i determinacji w służbie Bogu.

Każdego dnia poświęć co najmniej pięć minut na recytowanie imienia Pana i kilka minut na służenie potrzebującym i opuszczonym. W swojej codziennej modlitwie uwzględnij też modlitwę o dobro wszystkich ludzi na świecie. Nie myśl wyłącznie o własnej korzyści i swoim zbawieniu. Nie miej złych intencji i nikogo nie krzywdź. Taką postawę traktuj jako rodzaj duchowej dyscypliny i zbaw swoje życie.⁵

Prawo karmy a bezinteresowna służba

Każda karma przynosi konsekwencje

Istnieje prawo przyczyny i skutku; każda *karma* (działanie) przynosi konsekwencje, czy tego chcemy czy nie, czy się z tym zgadzamy, czy nie. Dobra karma przynosi dobry rezultat; zła musi przynieść złe skutki. Narodziny są wynikiem karmy wykonanej przed śmiercią. Jeśli ktoś cię zapyta, co się dzieje z człowiekiem po śmierci, możesz wskazać na siebie i stwierdzić: „To się właśnie dzieje” – ludzie rodzą się na nowo. To nie jest religia

rozpaczy, to jest religia nadziei, pewności, zachęty, żeby w życiu czynić dobro, być aktywnym i przydatnym.¹

Zwykle uważa się, że karma to przeznaczenie lub los, nieunikniony „zapis”, który musi się spełnić, że nie ma ucieczki przed karmą. Ale człowiek zapomina, że to wszystko zostało zapisane jego własną ręką. I ręka, która to napisała, może to również zetrzeć.²

Obecne życie jest wynikiem aktywności w życiu poprzednim. Gdy dyrektor daje ci opinię, na podstawie której możesz ubiegać się o pracę, uwzględnia uwagi, jakie napisano na twój temat w poprzednich latach, gdy byłeś w niższych klasach. Jesteś odpowiedzialny za swoje świadectwo. Jeśli twoje zachowanie było dobre, dostajesz dobre świadectwo i dobrą pracę, jeśli było ono złe, dostajesz złe świadectwo i gorszą pracę. To ty sam tworzysz i zmasujesz zapis przeznaczenia.³

Bóg jedynie odzwierciedla, odpowiada i reaguje

Bóg nie angażuje się w dawanie nagród ani kar. On tylko odzwierciedla, odpowiada i reaguje! Jest odwiecznym i nieporuszonym świadkiem! To ty decydujesz o własnym losie.⁴

Bóg nie ma woli ani pragnienia. On niczego nie przyznaje ani niczego nie odmawia. Jest odwiecznym świadkiem. Ujmując to w słowa, które możecie zrozumieć, Bóg jest jak listonosz, który nie zajmuje się treścią dostarczanych pism: jeden list może przekazywać zwycięstwo, drugi klęskę – otrzymujesz to, na co zapracowałeś. Jeśli czynisz dobro, otrzymasz dobro, jeśli czynisz zło, musisz przyjąć zło, które do ciebie wróci. Takie jest prawo i nie da się tego prawa ominąć.⁵

Nie wtrącono cię do żelaznej klatki przeznaczenia

To prawda, że Bóg jest główną przyczyną wszystkiego, ale nie jesteś przez Niego wtrącony do żelaznej klatki przeznaczenia, z której nie ma ucieczki. Bóg obdarzył cię wieweką i wajragią (umiejętnością rozróżniania i nieprzywiązaniem) oraz zdolnością odczuwania podziwu i zachwytu, abyś wykorzystał je do

odkrywania Boga. Choć zniewolony, nie jesteś niezdolny. Krowa, która jest przywiązana za pomocą liny do słupka, może wokół niego chodzić i paść się. Gdy cała trawa zostanie zjedzona, gospodarz może rozwiązać węzeł i przywiązać ją do innego słupka, nieco dalej. Paś się swobodnie na ile ci lina pozwala, ale nie wrywaj się za daleko ciągnąc linę, bo zadasz sobie ból. Na ziemi, która należy do ciebie, możesz uprawiać pożywienie, jakiego potrzebujesz albo możesz siedzieć beczynnienie i pozwolić ziemi leżeć odłogiem. Sam jesteś przyczyną swojej zguby lub sukcesu. Narzędzia są w twoich rękach. Możesz nabyć różne umiejętności, możesz przełamać kajdany i uciec, ale jeśli czołgasz się w niewoli, kto cię uratuje? Nie wiń losu lub *siro-likhitham* (zapisów przeznaczenia) za swój stan. Sam jesteś twórcą tych zapisów.⁶

Dobre czyny zasypują grzechy przeszłości

Nasiona nie kiełkują, gdy przykrywa je zbyt duża ilość ziemi. Podobnie, nasiona złego zachowania nie wykiełkują i nie zaowocują bolesnymi wydarzeniami w twoim życiu, jeśli zostaną zasypane wypływającą z miłości służbą na rzecz tych, którym brak oparcia, odwagi, miłości czy pomocy. Nieustanna praca w służbie miłości zasypuje nasiona grzesznych i szkodliwych czynów z przeszłości, a wówczas obumierają one i nie wydają już plonu w postaci kolejnego cyklu nieszczęść.⁷

Służba miłości dla tych, którzy są w potrzebie, to forma oddania najbardziej miła Bogu. Jeżeli naprawdę kochamy Boga, to przejawia się On nam pośrednio jako wewnętrzna rzeczywistość naszych bliźnich. Służenie z miłością tym, którzy cierpią, jest doskonałym wyrazem oddania Bogu.⁸

Nie musisz cierpieć z powodu karmy

Mówi się, że karma z poprzednich żywotów musi zostać spłaconą w tym życiu i że żadna łaska nie może człowieka od tego uchronić. Najwyraźniej ktoś nauczył cię w to wierzyć. Ale zapewniam cię, nie musisz cierpieć z powodu karmy. Gdy męczy cię ostry ból, lekarz daje ci zastrzyk morfiny, po którym nie cierpisz,

mimo że ból dalej jest w organizmie. Łaska jest jak morfina – nie czujesz bólu, choć jest on obecny.⁹

Ucieczka przed konsekwencjami karmy

Studenci! Pewnie zastanawiacie się, czy istnieje możliwość ucieczki od konsekwencji karmy. Tak, to jest możliwe w przypadku tych, którzy zasłużą na łaskę Boga. Gdy zaskarbisz sobie łaskę, karmaphala, czyli owoce działania, nie będą wywierały na ciebie żadnego wpływu. Dlatego powinieneś starać się o łaskę Boga. Uczeni mówią, że nie można uciec przed karmą. To stwierdzenie jest prawdziwe, ale tylko częściowo, ponieważ gdy zaskarbisz sobie łaskę Boga, to nawet jeśli musisz doświadczyć skutków karmy, nie odczujesz bólu.

Weźmy jako przykład butelkę zawierającą lekarstwo. Znajdziesz na niej datę upływu ważności leku. Po tej dacie lekarstwo traci swą skuteczność. Podobnie, łaska Boga sprawia, że karmaphala traci swą moc. Tak więc można uciec od konsekwencji karmy. Człowiek powinien rozwijać w sobie niezbędną wytrzymałość i siłę woli, aby zasłużyć na łaskę Boga. Będziesz wolny od kajdan karmy, gdy zdobędziesz łaskę.

Iśwara dał Markanději zaledwie szesnaście lat życia. Markandėja nie był tego świadomy. Pewnego wieczoru zastał swoich rodziców w smutku. Gdy zapytał o przyczynę, odpowiedzieli, że zbliża się jego śmierć: „Pan Iśwara zarządził, że będziesz żył tylko szesnaście lat, a dziś jest ostatni dzień twojego ziemskiego życia. Jutro nasze ziemskie więzi zostaną przerwane”. Markandėja zdziwił się. Żałował, że nie wiedział o tym wcześniej. Powiedział: „Wykorzystałbym swój czas właściwie, gdybym wiedział, że będę żył tylko szesnaście lat”. Nie tracąc ani chwili udał się do świątyni Iśwary, przytulił się do lingi Śiwy i zaczął śpiewać *Om namah Śiwaja* z całego serca. O wyznaczonej godzinie Jama (bóg śmierci) zawinął pętlę wokół szyi młodego Markandėjei. Pętla okręciła się również wokół lingi, do której przytulony był Markandėja.

Iśwara pojawił się i zwrócił się do Jamy: „Jak śmiesz okręcać pętlę wokół mnie?” Zadowolony z oddania Markandeki, pobłogosławił go darem nieśmiertelności. W rzeczywistości to Iśwara określił długość życia Markandeki na szesnaście lat. Jednak ze względu na głębokie i całkowite oddanie Iśwara musiał zmienić swoją wolę. Epizod Markandeki dowodzi, że nawet przed bogiem śmierci można uciec, jeśli zyska się łaskę Iśwary. Dlatego nieustannie myśl o Bogu i śpiewaj Jego imię.

Pewnego razu, gdy Jama krążył po świecie, spostrzegł, że wszyscy intonują boskie imię. Gdziekolwiek się udał, znajdował wielbicieli kontemplujących Pana. „Jak mam wypełniać moje obowiązki, skoro wszyscy śpiewają boskie imię? Jak mam okręcić pętlę śmierci wokół wielbiciela?” – zastanawiał się. Zaczął więc modlić się do Pana Iśwary. Iśwara pojawił się przed nim i powiedział: „Możesz okręcać swoją pętlę wokół każdego w wyznaczonym mu czasie. Musisz jednak pamiętać, że tylko tych możesz uśmiercać, którzy doświadczają owoców swoich czynów. Nie wolno ci tknąć tych, u których nie ma karmaphali (skutków działania). Taką osobą jest Markandeka – jest on mój, więc otrzymuje moją łaskę”.

To dlatego ludzie zaczynają śpiewać boskie imiona, takie jak Rama, Kriszna, Gowinda, gdy nadchodzi ich koniec. Jak widać na przykładzie Markandeki, szczerą modlitwą wielbiciel może zmienić wolę Boga. Dla Boga słowo *niemożliwe* nie istnieje. Bóg może osiągnąć wszystko. Jeśli oddasz Mu się całkowicie, może anulować skutki twoich czynów i obdarzyć cię swoją łaską. Nie musisz popadać w depresję czy przygnębienie uważając, że wiąże cię karmaphala. Bóg może anulować twoją karmaphalę, pod wpływem twojej szczerzej modlitwy. Bóg chroni życie wielu wielbicieli i łagodzi ich cierpienie w odpowiedzi na ich modlitwy.

Niektórzy ludzie, powodowani swym ego, wątpią w moc Boga i próbują wystawić Go na próbę. Myślą: „Zobaczmy, w jaki sposób Bóg to załatwi”. Jednak nie można zrozumieć ani doświadczyć Boga przy użyciu takich testów. Jest to wysiłek daremny. Złe cechy takie jak ego, zazdrość i nienawiść rujnują człowiekowi

życie. Powinien on dokładać wszelkich starań, aby zasłużyć na łaskę Boga. *Sarwada sarwa kaleśu sarwatra Hari ćintanam* (wszędzie, zawsze, w każdych okolicznościach kontempluj Boga).

Dlatego Swami nawołuje do podjęcia duchowej sadhany. Nagarsankirtan (procesja ze śpiewaniem imion Boga) jest częścią zalecanej uczniom sadhany. Nikt nie wie, kiedy nastąpi jego koniec. Jama nie zważa na to, co kto robi – dobro czy zło, gdy zarzuca swoją pętlę. Nawet podczas nagarsankirtanu można opuścić śmiertelne ciało. Człowiek powinien śpiewać imię Boga, aby zawsze być przygotowanym na spotkanie z Jamą. Żeby zaskarbić sobie łaskę Boga i uwolnić się od karmaphali, trzeba podjąć duchową praktykę. Nie musisz czuć się przygnębiony i zrezygnowany. Szczera modlitwa może odmienić twój los. Dowodzi tego historia Markandei. Wszystko zależy od łaski Boga.¹⁰

Stale myśl o Bogu

Każdy musi zmierzyć się z konsekwencjami swoich czynów. Nikt nie może przewidzieć, kiedy i jak, ale taka konfrontacja jest nieunikniona. Jednak jeśli stale myślisz o Bogu, nigdy nie będziesz skazany na cierpienie. On zawsze będzie z tobą, w tobie, wokół ciebie, by cię chronić. Wielbiąc Boga możesz zwracać się do Niego dowolnym imieniem – Jezus, Rama, Kriszna itp. Musisz jednak pamiętać, że Bóg jest jeden, cel jest jeden, prawda jest jedna i miłość jest jedna. Miłość jest Bogiem. W pełni uwierz w tę zasadę i czcij ją w swoim sercu jak świętość. Wtedy Bóg z pewnością zaopiekuje się tobą, gdziekolwiek będziesz – w lesie, w niebie, w mieście, na wsi, na szczycie góry czy na środku głębokiego morza.¹¹

Cokolwiek robisz, niech twoje działanie zadowala Boga. *Sarwa karma Bhagawad pritjartham* (niech wszystkie twoje czyny zadowalają Boga). Wtedy nigdy nie popełnisz żadnego grzechu. Nie ma łatwiejszej drogi prowadzącej do doświadczenia atmy.¹²

Miłość a bezinteresowna służba

Tajemnica ludzkich narodzin

Jako istota ludzka powinieneś pragnąć, szukać oraz radować się tylko jednym – miłością do Boga. Gdy doznasz miłości do Boga, nigdy więcej nie zasmakujesz w złych czynach. Gdy choć raz zasmakujesz słodyczy, czy będziesz miał ochotę na coś gorzkiego? Natomiast osoba, która nigdy nie zasmakowała miłości do Boga, będzie poszukiwać przyjemności w przedmiotach materialnych. Ale kto doświadczy prawdy – czystości i nieprzemijającej natury miłości do Boga, nigdy już nie zatęskni za fałszywymi, przemijającymi przyjemnościami doczesnymi.

Człowiek musi uświadomić sobie, iż narodziny w ludzkiej postaci zostały mu dane nie po to, aby radował się ziemskimi przyjemnościami, lecz by poświęcił wszystko i czerpał przyjemność z wyrzeczenia i ofiary. Taka jest tajemnica ludzkich narodzin. Podejmij takie działanie, które wszystkim przyniesie dobro. Nie żyw nienawiści do nikogo, nikomu nie zadawaj bólu. Rozwijaj w sobie cnoty, bo tylko wówczas rozkwitnie w tobie człowieczeństwo. Człowiek postępujący jak demon degradowuje swą ludzką naturę.

Na świecie jest wielu ludzi bogatych, zajmujących wysokie stanowiska i posiadających wielką władzę. Ale czy oni mają spokój umysłu? Nie, nie! Mogą udawać, że żyją w spokoju, lecz spokój gości jedynie w sercach tych, którzy nie mają pragnień. Taki spokój to uwieńczenie człowieczeństwa, najwspanialsza ozdoba człowieka oraz najostrzejszy miecz w jego dłoniach. Taki spokój to słodki nektar wypełniający serce. Jeżeli chcesz doświadczać takiego spokoju, musisz ograniczyć swoje pragnienia, wzbudzić w sobie miłość do Boga i podjąć się działań służebnych.

Gdzie jest miłość, tam z pewnością obecny jest Bóg

Zawsze uważaj siebie za sługę, nie za lidera. Prawdziwą radość przynosi służenie, a nie przywództwo. Prawdę mówiąc tak zwane „przywództwo” to niewolnictwo. Wejść w społeczeń-

stwo, słuź biednym, pomagaj opuszczonym i traktuj tę pracę jako słuźbę Bogu. To wspaniała możliwość. Umieść Boga w swoim sercu i bądź gotów słuźć innym.¹

Miłość jest Bogiem, Bóg jest miłością. Gdzie jest miłość, tam z pewnością obecny jest Bóg. Kochaj coraz więcej i więcej ludzi, kochaj ich coraz bardziej; przemieniaj miłość w słuźbę, a słuźbę w wielbienie – to jest najwyższa sadhana. Nie ma ani jednej istoty, która byłaby pozbawiona iskiereki miłości; nawet człowiek szalony kocha coś lub kogoś. Jednakże musisz rozpoznać tę miłość jako odbicie premaswarupy (ucieleśnienia miłości) stanowiącej twoją istotę, jako odbicie Boga zamieszkującego twoje serce. Bez tego bijącego w twym sercu źródła miłości nie byłoby w tobie pragnienia, aby kochać. Rozpoznaj to źródło w swym sercu, coraz bardziej na nim polegaj, rozwijaj jego możliwości, staraj się, aby bijąca zeń miłość przenikała cały świat, wyeliminuj ego, nie pragnij niczego od tych, których obdarowujesz miłością. W swoim codziennym życiu nie twórz podziałów ani nie żywnienawiści. W innych dostrzegaj dobro, błędy zauważaj w sobie. Czcij innych jako tych, w których mieszka Bóg; siebie również czcij jako świątynię Boga. Oczyść swe serce, aby Bóg mógł w nim zamieszkać.²

Jedynie prema (miłość) sprawia, że możesz słuźć i wzrastać. Miłość rodzi współczucie i wskazuje drogę, nienawiść wszystko gmatwa.³

Wszyscy chcieliby tylko brać, nikt nie troszczy się o to, by dawać. Przyczyną jest brak miłości – miłości, która przekracza kasty, wyznania, kolory skóry, a także mury wzniesione przez człowieka przeciwko człowiekowi. Wypełnij serce miłością i obdzielaj nią wszystkich. Miłość wzrasta wraz z każdym darem miłości; serce, z którego wylewa się miłość, zawsze jest jej pełne. Bóg mieszka w nim jako miłość, a ty jedynie sięgasz tam, gdy dzielisz się miłością z innymi.

Ekspansja to miłość, życie. Kurczenie się to śmierć, nienawiść. Módl się o dobro wszystkich, pragnij dobrobytu wszystkich – nie tylko jednej osoby, partii czy nacji. Jeżeli ktoś żywi pragnienie

władzy, ono szybko przeradza się w manię powodując wielki zamęt i nieszczęście. Bądźcie sługami, a nie panami.⁴

Miłość jest Bogiem, żyj w miłości

Spośród wszystkich cnót, miłość jest najważniejsza. Jeżeli pielęgnujesz miłość, wypłyną z niej wszystkie inne wartości. W każdej formie sadhany miłość zajmuje pierwsze miejsce. Miłość jest najwyższą oznaką człowieczeństwa. Miłość jest Bogiem. Żyj w miłości. Rozpoczynaj dzień miłością. Wypełniaj dzień miłością. Kończ dzień miłością. Czyniąc sewę unikaj ahamkary (zarozumiałości). Degeneracja naszego życia to wynik zapominania o Bogu. Jeżeli będziemy pamiętać o Bogu, nasze życie napelni się spokojem i szczęściem.⁵

Dzień w którym postanowisz praktykować moje rady, podążać za moimi zaleceniami, przekładać moje przesłanie w akty służby oraz angażować się w sadhanę – taki dzień jest dla ciebie moimi urodzinami. Dzisiejszy dzień 23 listopada, który świętujesz jako moje urodziny, jest taki sam jak każdy inny, jeżeli twoje świętowanie to tylko rutyna. Gdy oddajesz cześć drugiemu człowiekowi, oddajesz cześć mnie. Gdy lekceważysz drugiego człowieka, lekceważysz mnie. Jaki jest sens w wychwalaniu Boga i jednoczesnym deprecjonowaniu człowieka będącego przejawieniem boskości? Miłość do Boga musi przejawiać się jako miłość do człowieka, a miłość do człowieka powinna wyrażać się jako służba.

Pojedyncze osoby, jak również i naród, mogą osiągnąć spokój jedynie przez miłość – miłość wzbudzoną w rezultacie sadhany i dzieloną ze wszystkimi, przy czym dzielenie się miłością z innymi również należy traktować jako sadhanę. Moje życie jest moim przesłaniem, a moim przesłaniem jest miłość. To dlatego przybyliście tutaj w setkach tysięcy.⁶

Służba drogą do panowania nad umysłem

Spokój znajduje się w twoim umyśle

Każdy człowiek chce osiągnąć spokój. Spokój nie znajduje się w jakimś odległym miejscu. Stratą czasu jest poszukiwanie go w religii. Ten, kto pragnie spokoju, powinien porzucić swoje poszukiwania w religii i zacząć szukać we własnym umyśle. Spokój jest w twoim umyśle, nie w twojej religii. Ponieważ szukamy go na zewnątrz, znajdujemy jedynie chaos. Musimy znaleźć spokój w naszym wnętrzu. Tego rodzaju spokój powinien zagościć w rodzinach. Z rodzin powinien rozprzestrzeniać się na wsie, regiony i na cały naród.

Jeżeli pojedyncze osoby nie doświadczają spokoju, jak w narodzie może panować spokój? Niestety, w dzisiejszych czasach w imię rozprzestrzeniania pokoju na świecie przynosimy naszym rodzinom, wsiom, a także krajowi jedynie chaos i cierpienie. Dlatego powinniśmy stać się wysłannikami spokoju, a nie jamadutami (wysłannikami śmierci) siejącymi przemoc i nienawiść. Każdy indywidualnie powinien starać się osiągnąć spokój. A skąd wziąć spokój? Spokój osiąga się służąc innym.

Spotęguj miłość przez poświęcenie i służbę

Umysł człowieka nie zaangażowanego w sewę jest warsztatem diabła. Ten, kto nie pracuje, siedzi niczym bezwładny przedmiot. Taka osoba również źle śpi. Nie mając wystarczająco dużo snu, zaczyna myśleć o złych rzeczach. Pojawiają się niepotrzebne myśli. Wpada w szaleństwo. Gdy jesteśmy stale zajęci pracą, nie ma czasu na niepożądane myśli. Spokój jest stanem wolności od myśli. Miłość wzrasta w spokoju. Miłość jest naszym wrodzonym stanem. Jeżeli chcemy wyhodować roślinę, musimy dać jej nawóz i wodę. Podobnie możemy hodować wrodzoną nam miłość drogą oddania i służby.

Służba pielęgnuje roślinę miłości. Miłość jest święta. Miłość jest czasem (nieśmiertelnością). Ten, kto pragnie takiej miłości, nie pragnie niczego innego. Nasze życie to forma miłości. Z tej

miłości, która stanowi rdzeń naszego życia, korzystamy na różne sposoby. Jest to prawdziwy egoizm. Miłością powinniśmy się dzielić ze społeczeństwem. Dzielmy się nią z innymi. Miłość rozwija się przez odwzajemnianie. Pod wpływem miłości ograniczony umysł otwiera się. Żyjąc w tym bezkresnym świecie powinniśmy rozwijać w sobie otwartość umysłu.¹

Korzenie bólu i przyjemności, miłości i nienawiści, a także materialnych pragnień tkwią w umyśle. „To jest moje; to jest twoje” – te uczucia cechujące świadomość dwoistości są przyczyną pragnień umysłu. Ich podstawą jest egoizm. Człowiek stał się tak egoistyczny, iż nie troszczy się o nikogo ani o nic innego poza swoim własnym dobrem. Główną przyczyną przeciwieństw dwoistego świata, takich jak miłość i nienawiść, jest egoizm.

Ten, kto stale myśli o własnym ciele, własnej rodzinie, własnym dobrobycie i własnej wygodzie, jest prawdziwym egoistą. Jedynym sposobem oczyszczenia twardego serca egoisty jest służenie ludzkości. Konieczne jest zrozumienie, iż powołaniem człowieka jest bezinteresowna służba, a także służenie swojej prawdziwej jaźni. Celem takiego służenia nie jest zdobycie dobrego imienia bądź sławy, realizowanie własnego ego ani osiągnięcie własnych celów. Służba czyniona z pobudek egoistycznych dla uzyskania własnej korzyści nie jest żadną służbą.²

Wykorzenianie egoizmu

Jak wykorzenić zło egoizmu

Owoce z drzewa ludzkiego życia są słodkie, ale pokryte gorzką skórką egoizmu i niewiedzy. Ukrywają także twarde, niejadalne nasiona pragnień, gniewu, dumy, itd. Człowiek musi używać inteligencji, aby obrać zewnętrzną skórkę niewiedzy, odrzucić pestki wad oraz nikczemności i skonsumować słodki miąższ życia.

Najskuteczniejszym instrumentem usuwania zła egoizmu jest służba. Służba uświadomi również wykonującej ją osobie jedność całej ludzkości. Ten, kto służbie poświęca swój czas, umiejętności oraz siły, nigdy nie zazna porażki, strapienia czy rozczar-

rowania, gdyż służba sama w sobie jest nagrodą. Słowa takiej osoby zawsze będą słodkie i łagodne, a gesty pełne czci i pokory. Nie będzie ona miała wrogów, nie będzie odczuwała zmęczenia ani lęku.¹

Człowiek musi porzucić przekonanie, że to on jest wykonawcą. Dopóki dominuje ego, atma, czyli świadomość boska nie będzie urzeczywistniona. Egoista nie jest w stanie rozpoznać atmy. Dlatego najpierw skrusz swoje ego. To egoizm jest przyczyną wszystkich kłopotów człowieka.²

Pokora Hanumana

Wybierz Hanumana za swój wzór sewy. Służył on Ramie, księciu prawości, niezależnie od wszelkiego rodzaju przeszkód. Chociaż był silny, wykształcony i cnotliwy, nie było w nim nawet odrobiny dumy. Gdy demony na Lance zapytały go, kim jest, przedstawił się z pokorą jako służący Ramy. Jest to znakomity przykład wykorzenia ego pod wpływem sewy, który musimy naśladować. Nikt nie jest w stanie służyć innym, jeśli dominuje w nim ego. Postawa wzajemnej pomocy i bezinteresowna służba rozwijają humanitaryzm oraz pomagają człowiekowi przejawić ukrytą w nim boskość.³

Te drobne akty służby mogą przynieść ci wielką korzyść duchową. Najpierw wykorzenia twój egoizm. Duma zamienia przyjaciela we wroga; nawet krewnego czyni obcym, unicestwia wszelkie dobre plany. Sewa zaś rozwinie w tobie cnotę pokory. Pokora umożliwi ci pracę w atmosferze szczęścia i jedności z innymi.⁴

Są ludzie, którzy zgłaszają się, gdy pojawia się potrzeba służby; jednakże większość z nich podczas pracy rozgląda się za fotografem, gdyż poszukują rozgłosu. Bardzo są rozczarowani, jeśli nie pisze się o nich w gazetach! Tacy ludzie pragną zdobyć autorytet tylko po to, by pokazać wszystkim, jacy są ważni. Zapominają o tym, że służba to wielbienie Boga, a każdy jej akt jest kwiatem złożonym u boskich stóp. Służba splamiona ego jest jak kwiat zaatakowany przez szkodniki! Kto bezcześci święte stopy

taką nieczystą ofiarą? Niech wasza służba bliźnim będzie czysta – wolna od egoizmu.⁵

Niskamakarma

Prawdziwe znacznie czynów „bez pragnień”

W tym świecie człowiek wraz ze swoim ciałem, zmysłami oraz umysłem nie jest w stanie uwolnić się od pragnień. Więc jak może stać się anapeksza (wolnym od pragnień)? Jeśli działa uważając siebie za wykonawcę, jego czyny przeradzają się w krępujące go więzy. Natomiast czyny dokonywane jako ofiara mająca zadowolić Boga, nie prowadzą do zniewolenia. Stają się one anapeksza (czynami „bez pragnień”). Człowiek powinien zrozumieć, że boskość obecna we wszystkich istotach jest odbiorcą wszelkich czynów dokonywanych za pomocą ludzi jako instrumentów. Dopóki człowiek uważa siebie za kartrutwę (wykonawcę) oraz bhoktrutwę (odbiorcę), nie ucieknie od konsekwencji swoich czynów.

Jeśli człowiek uznaje jakieś tereny za swoje, zbierane tam plony należą do niego. Gita uczy, że czyny dokonywane jako ofiara dla Boga stają się czynami „bez pragnień”. Człowiek urodził się na tym świecie, aby wykonywać swoje obowiązki, a nie przywłaszczać sobie władzę lub prawa do czegokolwiek. Jeśli wypełnia swoje obowiązki, w naturalny sposób otrzymuje też prawa. Obecnie ludzie walczą o swoje prawa, ale zapominają o swych obowiązkach. Najpierw trzeba wykonywać swoje zadania. Dzięki słuźeniu człowiek może osiągnąć boskość.¹

Niskamakarma wzbudza miłość

Niskamakarma (działanie bezinteresowne) ukazuje zasadę miłości i wzbudza miłość. Nie ma wspanialszej sadhany niż służba. Tendencja do rozróżniania między ścieżką duchową, ścieżką służby a ścieżką wiedzy oraz uważania ich za oddzielne jest niewłaściwa. Te trzy ścieżki są jednością. Sewa (służba) jest tożsama z duchową wiedzą. Sewa to główna metoda zaskarwienia

sobie łaski Boga. Nie będąc oddanym sługą nie będziesz dobrym liderem. Nie będąc kinkarą (człowiekiem gotowym wykonywać każdą pracę) nie staniesz się śankarą (boski). Każdy musi uświadomić sobie tę prawdę. Służba dla społeczeństwa jest dobrem najwyższym. Przynosi radość życia i jak sól dodaje mu smaku.²

Jak osiągnąć duchowy sukces?

Najskuteczniejszą metodą osiągnięcia duchowego sukcesu jest niskamakarma – działanie bez myśli lub przywiązania do jego owoców, działanie jako obowiązek, jako oddanie, jako wielbienie.³

Ofiaruj wszystkie czyny Bogu

Człowiek związany jest karmą. Czyny wykonywane jako ofiara dla Boga stają się święte. Aspirant duchowy powinien przemieniać wszystkie swoje czyny w karmajogę. Należy zrozumieć różnicę pomiędzy karmą a karmajogą. Działanie z pobudek egoistycznych, powodowane pragnieniem uzyskania wynagrodzenia to karma (działanie, które zniewala). Działanie bezinteresowne, dokonywane bez udziału ego i bez pragnienia nagrody to karmajoga. Każdy sam może określić, czy jest karmajoginem, karmabrastą (czyniącym źle), czy może karmadikarinem (tworzącym karmę). Życie każdego człowieka wypełnione jest działaniem. Jednakże obok aktywności dla korzyści własnej człowiek powinien angażować się w służbę. Nadrzędnym celem każdego człowieka powinno być oddanie się bezinteresownej służbie. Człowiek został obdarzony ludzkim ciałem, aby służyć innym. Jest to starożytna maksyma. Służba na rzecz innych umożliwia doświadczanie boskości.⁴

Niskamakarma i anaśaktijoga

Bez względu na to, czy jesteśmy aktywni pracując dla świata czy też wycofujemy się z takiego życia, najważniejszą kwestią do rozważenia jest nie praca, jaką wykonujemy albo nie, lecz

to, jak skutecznie potrafimy wykorzeń lub zniszczyć wasany (najgłębsze skłonności) ukryte w naszym sercu. Usunięcie tych głęboko zakorzenionych nieczystości jest najważniejszym celem wszystkich sadhan, czyli praktyk duchowych. Jest to również cel wszystkich praktyk jogi zmierzających do usunięcia wszelkich śladów ragi i dweszy, bliźniaczych demonów przywiązania i nienawiści, które ulokowały się w naszych wnętrzach.

Gita wykazuje, że jeśli wykorzemy te wszczipione w nasze serca skłonności, będziemy w stanie działać bez oczekiwania na rezultaty. Od tego momentu nie będziemy już związani żadną karmą, a jedynie zaangażowani w działanie. Innymi słowy, będziemy całkowicie wolni od skutków naszych czynów. Ludzie, którzy nie rozumieją tej prawdy, odżegnują się od wszelkiej zewnętrznej aktywności, na skutek czego grzęzną w beczynności i lenistwie. Tymczasem Gita wielokrotnie podkreśla, że w świecie ducha nie ma miejsca na beczynność. Gita naucza anaśaktijogi, czyli jogi czynu bezinteresownego albo bezosobowego, kiedy to pozostajemy całkowicie obojętni wobec osobistych preferencji względem wykonywanej pracy i obojętni wobec jej rezultatów. Oznacza to działanie w stanie pełnej koncentracji, pracę wykonywaną najlepiej jak tylko potrafimy, przy czym wszystkie nasze czyny oddajemy Bogu i trwamy w świadomości Boga.

Niszkamakarma i anaśaktijoga

Anaśaktijoga sięga dalej, poza praktykę niszkamakarmy, która została wyjaśniona w drugim rozdziale Gity. Niszkamakarma jest etapem, w którym czyny dokonywane są bez pragnienia lub oczekiwania jakichkolwiek owoców wykonywanej pracy. Nikt nie będzie w stanie osiągnąć etapu niszkamakarmy, dopóki pozostałości przeszłych czynów, tak zwane wasany (skłonności), będą stanowiły przeszkodę dla jego duchowego wzrostu. Człowiek musi najpierw usunąć negatywne cechy, pozostające w korelacji z negatywnymi czynami, zastępując je pozytywnymi cechami powiązаныmi z pozytywnymi działaniami. Dopiero wtedy, gdy dana osoba jest już solidnie zakotwiczona w bezinteresownej służbie, kiedy to dokonuje jedynie pozytywnych

czynów, może przejść do etapu niskamakarmy (czynów „bez pragnień”), w którym całkowicie wyrzeka się owoców swych czynów. Stąd wzniesie się na poziom anaśaktijogi.

Gita głosi, że jedynie satkarma, czyli dobre uczynki, może usunąć negatywne tendencje i oczyścić serce. Jednak Gita sięga głębiej. Dowodzi bowiem, że prawdziwa czystość serca może zostać osiągnięta jedynie przez ofiarowanie wszystkich czynów Bogu. I tak na przykład pożywienie, chociaż ugotowane i przyrządzone na wiele sposobów, jest wciąż zwykłym pokarmem, którego konsumpcja wywołuje w osobie spożywającej pozytywne lub negatywne skutki. Jednakże, jeżeli to samo jedzenie przed konsumpcją zostanie ofiarowanie Bogu, stanie się prasadamem (pokarmem pobłogosławionym), świętym darem od Boga. Podobnie, wszystkie podejmowane przez nas działania wpadają do tego samego worka zwyczajnej karmy. Jednak jeśli te same czyny, choćby bardzo proste, wykonywane będą z intencją ofiarowania ich Bogu, a ich rezultaty poświęcone nie własnej przyjemności, lecz przyjemności Boga, to staną się one karmajogą (zjednoczeniem z Bogiem przez bezinteresowną służbę), a także jadžnią, świętą ofiarą. Tylko praktykując karmajogę będziemy w stanie uwolnić się od złych tendencji i oczyścić serce.

Ofiary dla Boga powinny być czyste i święte

Jakie cechy powinny posiadać czyny ofiarowywane lotosowym stopom Pana? Zanim cokolwiek ofiarujemy Bogu, musimy upewnić się, że jest to czyste, właściwe i święte. Wtedy dopiero będzie to wartościowy dar dla Boga. I tak na przykład, jeżeli chcemy ofiarować Bogu różę, najpierw wybieramy tę piękną i pachnącą. Potem usuwamy insekty z kwiatów. Dalej obcinamy kolce i zniszczone liście z łodygi, a następnie na wszelkie sposoby czynimy nasz dar tak pięknym i nieskazitelny, jak to możliwe. Każdy nasz czyn powinien być właśnie taki. Nasze działanie musi być przepełnione zapachem miłości i świętości, musi być dobre i czyste. Taka jest prawdziwa joga czynu wyłożona w Gicie.¹

Służenie społeczeństwu celem ludzkich narodzin

Dar od Boga

Zdecydowałeś się na te narodziny dla szczególnej misji – ukrzyżowania ego na krzyżu współczucia. Możliwość służenia innym jest darem od Boga. Służ z wdzięcznością, jako że to Bóg jest tym, który tę służbę przyjmuje. Przygotuj się do służenia nie tylko ucząc się udzielania pierwszej pomocy, zasad ruchu drogowego, technik oddawania krwi, sztuki trzymania mikrofonu i przemawiania, instalowania kabli elektrycznych, itd. Gdy nie jesteś zaangażowany w żadne tego rodzaju działanie, praktykuj dżapę, medytację lub namasmaranę, napełniaj się Bogiem, abyś nie stał się oschły i okrutny.

Niech umysł będzie wciąż zajęty takimi praktykami, bo gdy zapędzi się na bezdroża, zarazi się złem. Chroń przed cynizmem i zachłannością mały płomień współczucia wobec cierpienia. Służenie innym to obowiązek, jaki jesteś winien społeczeństwu za to, że ofiarowało ci kulturę, na której wyrosłeś, oddech, którym podtrzymujesz życie, ciepło, którego pragniesz i bezpieczeństwa, którego potrzebujesz. Człowiek rodzi się bezradny, po czym zostaje położony na kolanach społeczeństwa. Społeczeństwo daje mu imię oraz kształt, osobowość, indywidualność, zbroję wierzeń, boisko wątpliwości i zabawy. Człowiek jest jedynym zwierzęciem, które wie, że musi umrzeć i tęskni za pokonaniem śmierci lub ominięciem jej. Jedynie człowiek ma w sobie dziwną tęsknotę za nektarem nieśmiertelności. I to jest jego szczególne zadanie – poszukiwanie prawdy, która wyzwala.

Pozwól swoim rękom dawać

Zrozumcie głębokie znaczenie służby; ona umożliwi wam stanie się wspaniałymi liderami, których bardzo potrzebuje dzisiejszy świat. Dzieląc się z innymi osiągniecie spełnienie; zagarniając dla siebie skazecie się na pustkę. Swoim postępowaniem zasługujecie na zaufanie. Bądźcie otwarci, niech wasz wzrok nie

rani, uszy nie słuchają tego, co złe, a język niech mówi prawdę; nie macie nikczemnych umysłów ani rąk niosących zgubę. Oczy z łatwością mogą was zwieść. Patrzcie na wszystkich bez obwiniania i żądy, nie szukajcie skandalu; mówcie do wszystkich i o wszystkim z miłością i czcią. Niech wasze ręce dają, niech nigdy nie biorą tego, co do was nie należy. Traktujcie strapiionych, chorych, starych, bezbronnych i dzieci z wielkim szacunkiem i uwagą.¹

Ogromne przedsięwzięcie

Lata życia przeznaczone człowiekowi są bardzo krótkie, umiejscowione w czasie bezkresnym, a świat, w którym żyje, jest ogromny. To, co malutki człowieczek ma do zrobienia, musi zostać wykonane szybko, we właściwym miejscu i w przypisanym mu czasie. Człowiek ma przed sobą przedsięwzięcie ogromne, to znaczy ma wypełnić to, po co narodził się jako istota ludzka – przemienić świat, w którym żyje, na lepszy wykorzystując wszystkie osiągnięcia z poprzednich żywotów. Innymi słowy powinien urzeczywistnić utajoną w swym wnętrzu boskość. Najprostszym i najprzyjemniejszym sposobem wypełnienia tego zadania jest sewa – służba czyniona w duchu poświęcenia i oddania.²

Jestem z tobą

Cokolwiek czynisz, gdziekolwiek jesteś, pamiętaj że jestem z tobą i w tobie; to uchroni cię od zarozumiałstwa i błędów, a twą sewę uczyni wartościową dla tych, którym służyysz.³

Poświęćcie to życie służeniu innym, jako że oni są widzialnymi reprezentantami Pana, który mieszka w was. Przybyłem w celu naprawienia odwiecznej drogi prowadzącej człowieka do Boga. Bądźcie szczerzy, bądźcie dobrymi kierownikami, inżynierami, pracownikami i dołączcie do mnie. Droge, o której mówię, wytyczają Wedy, Upaniszady i śastry. Przybyłem, żeby o nich przypomnieć i je upowszechnić.⁴

Służba drogą do atmicznej jedności

Bóg istnieje w nas

Każdy człowiek jest przejawieniem Boga. Każdy przedmiot jest Jego przejawieniem. Nie ma niczego na tym świecie, co nie byłoby przejawieniem Boga. Nie miej żadnych wątpliwości co do tego, że Hari (Bóg) przenika cały kosmos i że wszystko zawiera się w Bogu. W całym kosmosie nie ma ani jednego atomu, którego nie przenikałaby boskość.¹

Próbujemy odkryć Boga poszukując go w całym kosmosie, jednak nie szukamy Go, jako rdzenia i podstawy naszego istnienia, w nas samych. Gdy odkryjesz swą prawdziwą jaźń, wszelka rozpacz zniknie i osiągniesz najwyższe szczęście. Na tym polega samopoznanie. Najpierw dowiadujesz się, że jesteś iskierką boskiego płomienia. Wkrótce uświadamiasz sobie, że inni też są iskierkami tego samego ognia. W świetle takiej wizji, jak mogą przetrwać nienawiść, złość, zawiść, czy zachłanność?²

Poszerz zasięg swojego postrzegania

Sewa, skuteczniej niż inne działania, wzbudza poczucie podstawowej jedności.³ Służba ocali cię od bólu, jakiego doświadczasz, gdy inni cierpią. Służba poszerza zasięg twojego postrzegania i twoją świadomość, pogłębia współczucie. Wszystkie fale należą do tego samego morza, pochodzą z tego samego morza i łączą się w jedno z tym samym morzem. Sewa ugruntowuje cię w tej wiedzy.⁴

Żadna inna sadhana nie doprowadzi cię do nieustannej kontemplacji jedności wszystkich istot. Odczuwasz czyjś ból jak swój własny; cieszysz się czymś sukcesem jak swoim. Zobaczyć innych jako własną jaźń i siebie jako innych – oto trzon sadhany, jaką jest sewa. Sewa sprawia, że ego więdnie z braku pokarmu. Pod jej wpływem nabierasz pokory wobec cierpienia innych, a świadcząc pomoc nie kalkulujesz, jak wysoki lub niski jest status społeczny człowieka, któremu służysz. Najtwardsze serce mięknie jak masło pod wpływem sewy.⁵

Najlepszą drogą do zadowolenia mnie jest widzieć mnie we wszystkich istotach i służyć im tak, jak gdybyś służył mnie. Jest to najwspanialsza forma oddawania czci, która do mnie dotrze. Bóg może mieć sto lub dwieście przysiąg; to jego wola. Jednakże bhakta (wielbiciel), aby dostąpić wybawienia, musi mieć tylko jedną przysięgę – śaranagathi, ślubowanie całkowitego oddania. Jeżeli masz pełną wiarę w boskość każdej istoty, postawa poddania się Bogu utwierdzi się w tobie spontanicznie. Nie traktuj innych jak zwykłych ludzi (nara); traktuj ich jak Boga (Narajanę). Ty nie kosisz strapienia drugiego człowieka, ale oddajesz cześć Panu przejawionemu w postaci tego, któremu służysz.⁶

Oczyszczanie świadomości a służba

Działając człowiek oczyszcza swą świadomość i tak właśnie powinien on traktować swą działalność. Po co dążyć do czystej świadomości? Wyobraź sobie studnię z zakażoną i tak błotnistą wodą, że dno jest niewidoczne. Podobnie, głęboko w sercu, na dnie świadomości ukryta jest atma (boski duch). Jednak można ją dostrzec tylko w świetle czystej świadomości. Twoje wyobrażenia, wnioski, oceny i uprzedzenia, twoje pasje, emocje, a także egoistyczne pragnienia zamulają świadomość i czynią ją nieprzejrzystą. Wobec tego jak możesz stać się świadomy atmy stanowiącej twoją istotę? Sewa (służba) ofiarowana bez pragnienia zadowolenia własnego ego, czyniona jedynie dla dobra innych umożliwia oczyszczenie świadomości i odsłonięcie atmy.

Wiec przez wzgląd na kogo czynisz sewę? Czynisz sewę przez wzgląd na siebie. Służysz innym, aby stać się świadomym atmy w swoim wnętrzu, aby otrząsnąć się z pokus ego, aby poznać swoją prawdziwą jaźń i uzyskać odpowiedź na pytanie: „Kim jestem?”. Nie służysz innym – służysz sobie; nie służysz światu – służysz w swoim własnym interesie.

Możesz zapytać, w jaki sposób sewa umożliwia wzniesienie się ponad ego. Otóż praca przesycona miłością jest tożsama z wielbieniem Boga. Praca ofiarowana Bogu zostaje uświęcona i staje się pudzą (oddawaniem czci Bogu). Takie uświęcenie uwalnia działanie od wpływu ego, a ponadto od doczesnego

pragnienia sukcesu i od lęku przed porażką. Jeśli wykonasz pracę najlepiej jak potrafisz, doświadczasz poczucia spełnienia w swej pudży. To Bóg przyjmuje twą pudżę, aby nagrodzić cię tym, co uznaje za najlepsze dla ciebie. Taka postawa sprawia, że twoją pracę można określić słowem niskama (bez przywiązania). Regularne praktykowanie takiego działania oczyści twą świadomość, będzie ona nieskazitelna. Rezultatem działania bez przywiązania jest cīttasuddhi (czystość świadomości). Czy bez takiego narzędzia, jakim jest działanie bez przywiązania, można mieć nadzieję na osiągnięcie duchowych wyżyn?

Niemalże wszyscy wielcy święci przeszłości spędzili wczesne lata swego życia wykonując sadhanę oczyszczającą świadomość. Choćby twoja kariera zapowiadała się świetnie, choćbyś miał wszelkie środki do wygodnego życia, choćbyś zdobył wielką władzę wykorzystując swą inteligencję, wszystkie twoje osiągnięcia będą równe zeru, jeśli twoje działanie nie będzie lśnić boską czystością twojej świadomości.⁷

Kultywuj miłość, porzuć nienawiść

Bądź jak pszczoła, która spija nektar z każdego kwiatu, a nie jak komar, który wysysa krew i roznosi choroby. Najpierw uznaj wszystkich za dzieci Boga, za swoich braci i siostry; wzbudź w sobie miłość, zawsze pragnij dobra całej ludzkości. Kochaj, a będziesz kochany; nienawiść nigdy cię nie dotknie, jeżeli będziesz rozsiewał miłość i patrzył na wszystkich oczami miłości. To jedyna lekcja, jakiej nieustannie nauczam; to jest również mój sekret. Jeżeli chcesz zjednoczyć się ze mną, kultywuj miłość, porzuć nienawiść, zawiść, gniew, cynizm i fałsz. Nie wymagam, abyś był uczonym lub pustelnikiem, albo ascetą wyćwiczonym w dżapie (powtarzaniu imienia Boga) i dhjanie (medytacji). „Czy twoje serce jest pełne premy (miłości)?” – to jedyne pytanie, jakie ci zadaję.⁸

Możliwość służenia darem od Boga

Przyjmij boski dar i służ innym

Nie masz powodu do dumy, gdy możesz pomóc innym. Twoje zdolności, bogactwo, siła, odwaga czy pozycja, które dają ci możliwość służenia innym, są darem od Boga – bez względu na to, czy jesteś tego świadomy, czy nie. Ty tylko ofiarowujesz ów boski dar innemu boskiemu darowi – człowiekowi biednemu, niewykształconemu, słabemu, choremu, smutnemu, ze złamanym sercem – człowiekowi potrzebującemu twojej pomocy.¹

Bóg obdarzył cię tym cudownym ciałem, słodkim językiem, tym niezwykłym instrumentem zwanym umysłem. Dał ci inteligencję, umiejętność analizowania i uogólniania, zdolność otrzymywania i dawania, pamiętania i zapominania. Przyjmij je z wdzięcznością i używaj z jak największą korzyścią. Wykorzystuj te dary, aby dostrzegać Go we wszystkich istotach i zwracać się do Niego we wszystkich swych wzlotach i upadkach, w radości i smutku, w swych wątpliwościach i życiowych decyzjach.²

Wszyscy są aktorami na scenie tego świata, w Jego przedstawieniu. Każdy atom naładowany jest Jego mocą, Jego potęgą, Jego chwałą. Każdy człowiek napełniony jest Jego szczęśliwością, Jego pięknem, Jego dobrem. Nie sądź, że używasz swoich własnych zdolności lub sił. Otrzymałeś je dzięki Jego łasce, dzięki Jego współczuciu.

Składanie daru Boga w ręce innego daru Boga

Ludzie usuwają się w odosobnienie, by dotknąć Boga; tymczasem samotnia najlepiej służy odkrywaniu defektów we własnym charakterze i postępowaniu. Aby nawiązać relację z Bogiem, człowiek musi otworzyć oczy i służyć drugiemu człowiekowi – swemu bratu. Jest on wcieleniem Boga, którego możesz wielbić i czcić do woli. Największa radość tryska z najwyższego poświęcenia.³

Gdy ofiarowujesz mleko głodnemu dziecku lub koc trzęsącemu się na ulicy bratu, wręczasz prezent od Boga w ręce innego

daru od Boga! Umieszczasz dar od Boga w skarbnicy Boga! To Bóg służy, ale pozwala ci sądzić, że to ty służyłeś! Bez jego woli nawet źdźbło trawy nie drgnie na wietrze. Każdą chwilę napętniaj wielką wdzięcznością wobec ofiarodawcy i odbiorcy wszystkich darów.⁴

Wdzięczność wobec Boga

O pożywieniu mówicie annadana (dar pokarmu). Nikt nie ma prawa uważać za darowiznę od siebie czegoś, co zostało dane przez Boga, ani być dumnym z tego, że coś komuś ofiarował, ani też uważać się za darczyńcę. Bóg daje deszcz, Bóg sprawia, że zboże rośnie i wydaje ziarno, więc czy masz prawo nazywać te dary twoimi i je rozdawać? To, co robisz nie jest daną (dobroczynnością). Ty jedynie ofiarowujesz podziękę Bogu; ty jedynie uświęcasz ziarno, które zebrałeś, gdy dzielisz się nim z Narajaną (Bogiem w ludzkiej formie). Nazywaj to sewą dla Narajany! Taka nazwa będzie właściwa.⁵

Każda przemijająca minuta jest darem od Boga, który musisz wykorzystać jak najlepiej i z jak najbardziej długotrwałą korzyścią. Ciesz się, że możesz to uczynić służąc innym i troszcząc się o ich pilne potrzeby. Nie trwój minut na próżną rozmowę, plotkowanie o skandalach, rozwodzenie się nad ogłupiającymi powieściami, oglądanie filmów lub przebywanie w niewłaściwym towarzystwie. Nie bądź niewolnikiem zmysłów, ale z odwagą stawiaj opór ich żądaniom nieograniczonej wolności. Posiadasz niesłabnące źródło anandy w atmie, która jest twoją jedyną rzeczywistością. Więc po co niszczysz swoje zdrowie, zakłócasz spokój umysłu goniąc za zmysłami, które wleką cię przez świat przedmiotów w pogoni za trywialnymi, ulotnymi przyjemnościami?⁶

Sprzyjaj miłości i współczuciu

Gdy pieniądze, wykształcenie, zdolności oraz inteligencja są w posiadaniu osób zdominowanych przez radžas (pasję, emocje,

wartości zewnętrznego świata), to działalność takich osób sprzyja szerzeniu się nienawiści, ambicji i pragnień. Jeżeli pieniądze znajdują się w posiadaniu osób, u których przeważa tamas (lenistwo, ciemnota, próżność), to rozprzestrzenia się skąpstwo, zachłanność i zawiść. Jeżeli zaś środkami finansowymi dysponują osoby z przewagą sattwy (opanowania, harmonii, czystości), to tacy ludzie sprzyjają rozprzestrzenianiu się miłości, współczucia, pokoju, potrzeby służenia i świadomości jedności.¹

Dobroczynność i współczucie

Bóg patrzy na twoje uczucia

Nawet drobny akt miłosierdzia będzie miał wielkie znaczenie w oczach Boga, jeżeli zostanie on uczyniony z czystym sercem. Jedna łyżeczka krowiego mleka jest lepsza niż cała beczka mleka oślego. Boga zadowala choćby jedna łyżeczka krowiego mleka, ale ofiarowana z miłością. Bóg patrzy na twoje uczucia. Boska ocena jest zawsze doskonała; pod tym względem nikt nie może Mu dorównać.¹

Prawdziwe współczucie wypływa z serca

Co to jest karuna (współczucie)? Widzieć osobę w cierpieniu i werbalnie wyrażać empatię – to nie jest współczucie. Współczucie musi wyrażać się w czynie przynoszącym ulgę. Nie powinien też przybierać postawy rezerwy lub obojętności tłumaczonej tym, że każdy cierpi przez własną głupotę. Chociaż czyjeś cierpienie może być spowodowane jego własnymi błędami – do popełniania których każdy jest skłonny, zawsze powinien starać się ulżyć takiej osobie, tak jak sam starasz się uwolnić od cierpienia. Niektórzy wyrażają swoją empatię zakładając na przykład szpitala.

Prawdziwe współczucie powinno wypływać z serca. Nie powinno wyrażać się w zewnętrznej manifestacji, która zwykle podyktowana jest próżnością. W Organizacji Sathya Sai nie ma miejsca na tego typu demonstracje próżności. Wszystkie działa-

nia mające na celu niesienie pomocy biednemu lub cierpiącemu powinny wypływać z uczuć pochodzących z serca i poruszać serca tych, którym pomoc została udzielona.²

Zadowolenie

Kto jest najbogatszym człowiekiem na świecie?

Służ wszystkim z miłością. Traktuj służbę człowiekowi jako służbę Bogu. Służąc nie zwracaj uwagi na żadne różnice. Nie sądz, że ty jesteś bogaty, a ktoś inny biedny. Kto jest najbogatszym człowiekiem na świecie? Najbogatszym jest ten, kto zawsze jest zadowolony. Kto jest najbiedniejszym człowiekiem na świecie? Najbiedniejszym jest ten, kto ma najwięcej pragnień. Zredukuj swoje pragnienia. Mówi się: „Im mniejszy bagaż, tym podróż wygodniejsza i przyjemniejsza”. Przyjemną podróż życia możesz mieć jedynie wtedy, gdy zredukujesz bagaż swoich pragnień. Ogranicz pragnienia, a wzmocni się twoja siła woli. Ciało podlega śmierci, ale nie umysł. Umysł jest odpowiedzialny za wszystko. Tak więc napełnij swój umysł czystymi i bezinteresownymi myślami. Wtedy osiągniesz stan oświeconego umysłu. Potem stopniowo przekroczysz stan oświeconego umysłu i dotrzesz ponad umysł. W wedyjskiej terminologii taki stan nazywany jest amanaska (nieistnienie umysłu). Gdy umysł zostaje wycofany, jedynym, co istnieje, jest atma, świadomość najwyższa.¹

Poświęcenie

Wyrzeczenie się dумы

Tjaga (poświęcenie) jest niezbędna, aby świadczyć służbę w duchu oddania. Duma jest pierwszą wadą, z jakiej musimy zrezygnować. Porzucenie negatywnych cech jest prawdziwym poświęceniem, jak również jogą (zjednoczeniem z Bogiem). Takie jest przesłanie kultury Bharatijów (Hindusów). Nie została ona ludziom poprawnie przekazana, więc błąkają się i schodzą

na złą drogę. Nie zdają sobie sprawy z tego, że służąc innym w rzeczywistości służą Bogu w postaci różnych osób. Ci, którzy służą, powinni żywić takie święte uczucia. Muszą dokładać wszelkich starań, aby w każdym dostrzec Boga.¹

Czystość umysłu i serca

Jeżeli chodzi o kwalifikacje potrzebne do sewy, to istotne jest czyste serce nieskażone pychą, chciwością, zazdrością czy duchem współzawodnictwa, a także wiara w Boga jako źródła wszelkiego życia, cnót i sprawiedliwości. Sewa jest oddawaniem czci Bogu obecnemu w sercu każdego człowieka. Nie pytaj go, skąd pochodzi, do jakiej należy kasty czy jakiego jest wyznania.

Dostrzegaj swoją ulubioną postać Boga w drugim człowieku; w rzeczywistości on wcale nie jest „drugim człowiekiem”. Jest obrazem Boga, tak samo jak ty. Nie pomagasz „innej osobie”, tylko wielbisz mnie – obecnego w tym człowieku. Ja jestem przed tobą w jego postaci, więc gdzie jest w tobie miejsce na ego? Obowiązek jest Bogiem; praca jest oddawaniem czci. Nawet najmniejsza praca to kwiat składany u stóp Boga. Podchodź do przybywających tu pielgrzymów z sercem wypełnionym miłością.¹

Przystępując do sewy musisz mieć czyste serce. Musisz przeanalizować swoje motywy i umiejętności, intencje i kwalifikacje oraz odkryć, co masz nadzieję osiągnąć świadcząc sewę.²

Czystość intencji

Nie wystarczy, jeżeli będziesz dokonywał prawych czynów. Twoje intencje i skłonności muszą także być czyste i nieegoistyczne. Tylko wówczas, gdy twoje intencje będą czyste, Bóg udzieli swojej łaski. Jakąkolwiek służbę wykonujesz, musi być ona nieskażona. Intencje są tu bardzo ważne. Forma działania nie ma takiego znaczenia. W przypadku nieczystych intencji

wszelkie działanie skażone jest u źródła. Jeżeli jesteś dobrym człowiekiem, twoje czyny na pewno będą dobre.¹

Czystość serca

W celu oczyszczenia serca każdy musi podjąć bezinteresowną służbę. Koncentrując się na sewie należy wyzybywać się zatruwających umysł przywiązań i niechęci. Bezinteresownie można służyć jedynie wtedy, gdy serce jest czyste. Tak więc dla dobrego wielbiciela istotna jest zarówno czystość ciała, jak i umysłu.¹

Organizacja Sathya Sai

Narodziłeś się, aby służyć społeczeństwu

Służba jest oddechem życia Organizacji Sathya Sai. Pamiętaj o prawdzie, że narodziłeś się po to, by służyć społeczeństwu. Służąc wszystkim traktuj równo. Służ jednakowo swoim rodzicom, braciom, przyjaciołom, a nawet żebrakom. Łaska Boga popłynie w obfitości jedynie wtedy, gdy będziesz służył w duchu pokory i równości.

Służba jest najłatwiejszym sposobem zaskarżenia sobie łaski. Ofiaruj służbę i otrzymuj boską miłość. Miłość i służba są jak dwa skrzydła, na których człowiek może poszybować na wyższe poziomy świadomości. Jeżeli masz w sobie ducha miłości i służby, łaska Boga będzie podążać za tobą jak cień, gdziekolwiek będziesz – czy to w lesie czy w niebiosach, na wsi czy w mieście, nad rzeką czy w górach.¹

Wyjątkowość Organizacji Sathya Sai

Członkowie skrzydła sewy Organizacji Sai powinni wznosić się ponad poczucie „moje” i „twoje”. Podejmując sewę powinni uważać służenie innym za przywilej i formę oddawania czci Bogu. Powinni postrzegać służbę społeczeństwu jako drogę wiodącą do spełnienia w życiu. Powinni z wiarą i odwagą stawiać

czoła wszystkim pojawiającym się problemom oraz służyć bez ostentacji, w duchu pokory i oddania.

Bharat (Indie) powinien stać krajem tjagi (poświęcenia)

W Organizacji Sai nie ma miejsca na rozróżnianie pod względem rasy, religii, kasty, klasy czy pochodzenia. Wszyscy powinni uważać się za dzieci jednego Boga. Ludzie zjednoczeni we wspólnym poczuciu boskiego braterstwa będą działać z miłością wobec każdego. Powinni wyzwolić się z wąskich, ograniczonych horyzontów myślowych i zaangażować się w służbę z sercem pełnym miłości wobec wszystkich. Prawdziwa sewa (bezinteresowna służba) może wypływać tylko z czystego i kochającego serca.

Jest dużo organizacji charytatywnych na świecie. Wyjątkowość Organizacji Sathya Sai – jej skrzydła sewy, polega na tym, że tutaj uważa się sięwę za służenie Bogu, który jest obecny w każdej istocie. Błogość czerpana z takiej służby jest niezrównana. To jest doznanie duchowe.

Nie poprzestawajcie na tym, co osiągnęliście do tej pory. Powinniście zrobić dużo więcej, aby uczynić ten wspaniały kraj wzorem dla świata – ze względu na jego wielkie ideały, jego mędrców i świętych. Bharat należy uczynić krajem tjagi (poświęcenia), a nie bhogi (oddawania się uciechom życia). Tjaga jest jogą. Bhoga jest rogą (chorobą). Waszym obowiązkiem jest żyć w duchu tjagi.²

Warunkiem koniecznym jest miłość i współczucie

Sewa (bezinteresowna służba) świadczona przez członków Organizacji Sai nie powinna ograniczać się jedynie do osób biednych, pozbawionych środków do życia. Nie ma tu potrzeby dokonywania sztucznych rozróżnień pomiędzy bogatymi a biednymi. Chodzi o to, żeby służyć tym, którzy są w potrzebie. Można służyć również osobom zamożnym. Powinieneś być zainteresowany jedynie tym, jaki rodzaj służby jest potrzebny, kiedy i gdzie, a nie statusem czy pozycją osoby, której służysz. Warunkiem koniecznym jest tu miłość i współczucie. Służba czyniona

bez życzliwości i współczucia staje się działalnością sztuczną, podejmowaną dla zyskania poklasku. Sewacy Sai (wolontariusze) nie potrzebują sławy ani stanowisk. Ostentacja w służbie jest całkowicie nie na miejscu. To jedynie nadyma ludzkie ego. Służ do granic swoich możliwości, nie mniej i nie więcej.

Każdy członek Organizacji Sathya Sai powinien mieć niezachwianą wiarę w Boga. Ta wiara musi opierać się na świadomości, że Bóg jest wszechobecny. Boskość przenika wszystko we wszechświecie. Niektórzy nie są w stanie zrozumieć, że Bóg jest wszechobecny. Ale niezależnie od tego, czy akceptują ten fakt czy nie, wszechobecność Boga jest prawdą, dowody są wszędzie.³

Żadnych zobowiązań finansowych

Obecnie nawet duchowe organizacje są zaangażowane w biznes. Organizacja Sathya Sai nigdy nie powinna stać się instytucją komercyjną. Jediną postacią wymiany, jaką można tu prowadzić, jest wymiana z serca do serca, od *miłości* do *miłości*. W takiej wzniosłej wymianie możecie brać udział. Organizacja Sai nie może mieć do czynienia z pieniędzmi ani dobrami materialnymi. Organizacje uwikłane w sprawy dotyczące finansów czy własności nie wzrastają. Nasze zainteresowanie powinno być ukierunkowane na Boga i na relacje serce-serce. Sewa musi być świadczona w duchu braterstwa. Taka postawa będzie wskazywać na jedność kosmicznego stworzenia. Serce nie rozkwitnie w rezultacie czytania książek czy słuchania dyskursów. Jedinie kultywowanie miłości rozrywa pęta, które blokują serce. Ten, kto nie służy, nie ma prawa wymagać od innych, by czynili sewę. Prawo do wypowiedzania się na temat sewy mają tylko ci, którzy ją czynią. Sewę należy uważać za sadhanę. Służenie innym powinno być traktowane jako służenie Bogu. Wzbudzenie spontanicznej miłości wobec tych, którym służymy, powinno być głównym celem Organizacji Sai.⁴

W Organizacji Sathya Sai wszystko jest bezpłatne

Gdyby przywódcy byli dobrzy i kompetentni, cały świat funkcjonowałby sprawnie. Niestety, dzisiaj świat znalazł się w opła-

kanym stanie z powodu braku właściwego zarządzania. Potrzebni są dobrzy przywódcy w każdej dziedzinie – edukacji, polityki, religii, duchowości, itd. Ale obecnie wszędzie trudno jest znaleźć dobrych przywódców. Gdziekolwiek spojrzeć, wszystkie ludzkie działania skażone są manią pieniądza. Wszystko jest biznesem.

Jednakże Organizacja Sathya Sai nie ma takich problemów. Wszystko w naszej Organizacji jest bezpłatne. Kształcenie od pierwszej klasy do studiów doktoranckich jest całkowicie bezpłatne. To samo dotyczy naszych szpitali. Nasze ogólne i super-specjalistyczne szpitale zapewniają całkowicie bezpłatne usługi medyczne. Inne szpitale biorą po trzysta do czterystu tysięcy rupii za wykonanie operacji serca. Jak człowiek ubogi miałby zebrać taką sumę? Taka operacja jest dla niego nieosiągalna. W naszych szpitalach usługi medyczne, włącznie z opieką specjalistyczną, są całkowicie bezpłatne. Biedni mogą przyjść do naszego szpitala na leczenie nie mając nawet jednej rupii w portfelu, a później wrócić do domu całkowicie wyleczeni. Powinniśmy zapewniać wszystkie usługi całkowicie bezpłatnie. Moim życzeniem jest, aby członkowie naszej Organizacji oraz nasi studenci służyli za darmo. Jedynie wtedy zaskarbią sobie łaskę Swamiego. Jedna przestroga: możecie zapomnieć o wszystkim, ale nigdy nie zapominajcie o śpiewaniu boskiego imienia.⁵

Służ Daridranarajanie (Bogu w postaci człowieka ubogiego i opuszczonego)

Służba Daridranarajanie jest sadhaną najwyższą

Bóg ma dwie postacie – Lakszminarajany (Bóg w postaci człowieka bogatego) i Daridranarajany. Większość osób woli wielbić Lakszminarajanę w nadziei zapewnienia sobie powodzenia i dostatku, ale niektórzy wielbią Daridranarajanę. Członkowie Organizacji Sai powinni myśleć jedynie o służeniu Daridranarajanie. Karmiąc głodnych z łatwością zaspokajacie ich palącą potrzebę. Służba Daridranarajanie nigdy nie pójdzie na marne. To jest najwyższa postać sadhany. Człowiek wyrasta ze

społeczeństwa; służba społeczeństwu jest w rzeczywistości służbą Bogu. Należy służyć bez względu na kastę, wyznanie, rasę czy narodowość. Esencja wszystkich religii jest jedna i ta sama, podobnie jak w przypadku prądu –wykorzystywany jest na wiele sposobów, ale energia jest ta sama.¹

Ludzie powinni mieć świadomość, że służą Narajanie

Karmiąc biednych bogaci myślą, że służą Daridranarajanie. Kim jest Daridranarajana? Ludzie sądzą, że Daridranarajaną jest człowiek cierpiący z powodu braku pożywienia, ubrania i schronienia. Jednak służąc biednym ludzie powinni czuć, że służą Narajanie (Panu) zamieszkującemu serca biednych. Utożsamienie formy (człowieka ubogiego) z bezforemną boskością i służenie Bogu w postaci człowieka to sposób na uświęcenie swojego działania i zbawienie życia. Bóg zamieszka w sercach tych, którzy troszczą się o biednych i są gotowi im służyć.

Czas jest bezcenny. Zatem dobrych czynów nie należy odkładać na później. Czas nie czeka na nikogo. Dlatego zarówno ciało jak i czas powinny być wykorzystywane do podejmowania świętych działań.

Czyniąc sewę należy wystrzegać się protekcjonalności. Uważaj siebie za oddanego sługę gotowego wykonać każde zadanie. Służenie w takim duchu przyczyni się do stłumienia ego i urzeczywistnienia Boga.

Nie ma sensu nauczać o duchowości osoby umierającej z głodu. Nakarm głodnego, pociesz i podnieś na duchu zrozpaczonego i zrezygnowanego. Wykształceni powinni starać się uczyć niepiśmiennych i otwierać umysły ignorantów na szersze horyzonty wiedzy. Lekarze, prawnicy czy przedsiębiorcy to osoby wykształcone. Lekarze powinni ofiarować biednym bezpłatną pomoc medyczną. Prawnicy powinni być pomocni tym, którzy potrzebują pomocy prawnej, a nie mogą sobie pozwolić na zapłacenie za takie usługi. Przedsiębiorców powinny zadowalać umiarkowane dochody na potrzeby własne, natomiast nadwyżkę powinni oni przeznaczać na cele charytatywne. Rzadko spoty-

ka się takie osoby. Bogaci powinni uświadomić sobie, że pieniądze należy zarabiać w sposób uczciwy, a wydawać na właściwe cele. Jedynie środki uzyskane w uczciwy sposób mogą przynieść prawdziwe szczęście. Pieniądze zdobyte kosztem wyzyskiwania innych przyniosą cierpienie, w taki czy inny sposób.²

Nigdy nie dawaj pieniędzy żebrakom

Dzisiaj na ulicach widzimy żebraków tylko dlatego, że zachęcamy ich do żebrania dając im pieniądze. Nigdy nie dawaj pieniędzy żebrakom. Ofiaruj im pożywienie lub odzież, jeśli tego potrzebują. Ale nie wspieraj żebractwa.³

Satja, dharma, śanti, prema i ahimsa

Nie zniechęcaj się trudnościami

Służąc społeczeństwu należy mieć na uwadze cztery wartości: satję, dharmę, śanti i premę. Służba jest jak żarówka, która nie świeci, jeśli brakuje drutu przewodzącego prąd. Satja jest prądem. Dharma jest drutem przewodzącym prąd. Gdy drut dharmy połączony jest z żarówką śanti, uzyskujesz światło miłości. Wykonując sewę możesz napotkać trudności. Ale niech one cię nie zniechęcają.¹

Miej niezachwianą wiarę, że służba jest najwspanialszą praktyką duchową. Nie ma lepszej praktyki duchowej niż służba. Nie powinieneś krytykować czy komentować złych cech u innych. Krytycyzm wobec innych jest wielkim grzechem. Krytycyzm wobec innych jest jak poważna choroba. To jest choroba nieuleczalna. Nie ma na nią lekarstwa. Krytycyzm jest jak nowotwór. Nigdy nie krytykuj, nie komentuj, nie wypowiadaj uwag o innych. Krytykowanie innych jest przyczyną wielu problemów. Unikaj krytykowania.²

Służba w codziennym życiu

Każdą minutę wykorzystuj na sumienną pracę

O głupocie świadczą bzdurne wymówki, że nie masz czasu na służbę, ponieważ jesteś bardzo zajęty swoimi obowiązkami. Sprzątanie ulic w wioskach nie jest jedyną służbą, jaką możesz wykonywać. Uczciwe wypełnianie swoich obowiązków jest samo w sobie służbą. Właściwe wypełnianie obowiązków możesz uważać za służbę, przy czym powinieneś pracować wystarczająco dużo, aby w pełni zasługiwać na otrzymywaną płacę.

Jeżeli przez cały czas pracujesz sumiennie wykonując swój zawód, to twoja praca jest służbą. Jednak dzisiaj nie można znaleźć nikogo - od robotnika do kierownika, czyja praca warta byłaby otrzymywanej płacy. Pracownicy zawsze upominają się o więcej pieniędzy, ale nigdy nie pytają, czy rzeczywiście zapracowali na swoje wynagrodzenie. To podważa zaufanie. Czyje są pieniądze? To są pieniądze ludzi. Takie oszukiwanie społeczeństwa to grzech.

Nie stosuj wyzysku

Jeśli nauczyciel właściwie uczy studentów, to wykonuje służbę. Przedsiębiorca nie musi zmiatać ulic. Prowadzenie firmy w sposób uczciwy i moralny jest służbą. Jeżeli nie wyzyskuje ludzi w celu osiągnięcia większego zysku - jest to służba. Osoba o takim nieegoistycznym podejściu automatycznie staje się „sługą”. Należy postępować tak, aby czerpać z życia zadowolenie. Dlatego trzeba zastanowić się nad swoim zachowaniem, aby określić, czy daje ono zadowolenie.

Możesz zadowolić Sai jedynie wtedy, gdy wykonujesz swoje obowiązki jak najlepiej i służysz społeczeństwu, gdy tylko pojawia się taka możliwość. Służba nie ogranicza się do służenia jednostkom. Służenie społeczeństwu także jest służbą. Jakikolwiek działanie przynoszące korzyści państwu jest służbą. Służąc powinieneś doświadczać boskości. Aby służyć, nie potrzebujesz czyjogoś schronienia, protekcji czy rady. Kiedykolwiek poczujesz

taką potrzebę - słuź. Akty słuźby niczym się między sobą nie różnią. Jest nieistotne, czy słuźysz biednemu czy bogatemu. Powinieneś być gotów słuźyć kaźdemu, w kaźdym miejscu i w kaźdych okolicznościach.¹

Słuźba człowiekowi jest słuźbą Bogu

Używaj ciała do wykonywania prawych czynów

Najważniejsze, co obecnie należy sobie uświadomić, jest to, że ciało zostało dane człowiekowi w celu wykonywania prawych czynów. Kaźdy musi wypełniać swoje obowiązki. Grzechem jest zaniedbywanie własnych powinności.

Jeżeli kaźdy będzie wykonywał swoje obowiązki, naród będzie prosperował. Wykonuj swoje obowiązki bez względu na to, co mówią lub robią inni. Angażuj się w słuźbę. Uważaj słuźbę społeczeństwu za słuźbę Bogu. To najprostszy sposób, aby zaskarbić sobie miłość Boga. Najlepszym sposobem wyrażania miłości do Boga jest kochać wszystkich i wszystkim słuźyć. Jeśli będziesz tak postępował, uświęcisz swe życie.¹

Odmień swe życie słuźąc innym

Musisz odmienić swoje życie słuźąc innym. W twojej słuźbie nie powinno być miejsca na arogancję czy egoizm. Niech w twym sercu panuje przekonanie, że słuźenie innym jest słuźbą Bogu. Wówczas twoja słuźba człowiekowi stanie się słuźbą Madhawie (Bogu).²

Ja jestem obecny w kaźdym

Pragniesz mi słuźyć. Muszę ci powiedzieć, że słuźenie moim słuźgom da mi tak samo duźo radości i satysfakcji. Słuźenie komukolwiek jest słuźeniem mnie, ponieważ ja jestem w kaźdym. Ulga i radość, jaką dajesz choremu i smutnemu, dociera do mnie, ponieważ to ja jestem obecny w jego sercu, ja jestem tym, kogo on wzywa. Bóg nie potrzebuje twojej słuźby; czy On cierpi na ból nogi albo brzucha? Staraj się słuźyć poboźnym; bądź dasa-

nudasą – sługą sług Pana. Służba człowiekowi jest jedyną drogą służenia Bogu.³

Dziewięć kroków sadhany

W wyłożonych w *Bhaktisutrach* (aforyzmach o pobożności) dziewięciu krokach duchowej sadhany prowadzących do urzeczywistnienia jaźni, dasjam – postawa sługi gotowego czynić sewę, jest krokiem ósmym, najbliższym ostatecznemu celowi. Studiowanie świętych tekstów, wyrzeczenie się bogactwa na rzecz działalności charytatywnej, powtarzanie imienia Boga czy śpiewanie psalmów i hymnów to dobre ćwiczenia uświęcające umysł i pozwalające uniknąć zejścia na złą drogę lub oddawaniu się zgubnym rozrywkom, ale one nie oczyszczą świadomości człowieka. W większości przypadków służą nadymaniu ego i dumy oraz wzbudzają rywalizację w dążeniu do potwierdzenia swej wyższości. Możesz godzinami siedzieć i śpiewać bhadżany, ale twój umysł może być zajęty troską o parę sandałów pozostawionych na zewnątrz sali. Na dnie umysłu zawsze będzie czaił się lęk przed utratą sandałów; to zakłóca praktykę śpiewania bhadżanów i czyni ją jałowym przedstawieniem.

Sadhana w formie sewy jest zupełnie inna. W sewie poświęcasz całą swoją energię i uwagę na wykonywane zadanie. Zapominasz o ciele i jego wymaganiach. Odkładasz na bok swoją indywidualną osobowość, prestiż i dodatkowe korzyści. Wyrzucasz ego z korzeniami i odrzucasz je. Zapominasz o swoim statusie, pysze, imieniu oraz formie i utrzymujesz wszystkie myśli (*चित्तं*) w czystości. Jakiegokolwiek zadanie wykonujesz, wyrzeknij się swojej osobowej tożsamości i dziel trudy, problemy, rezultaty i korzyści działania z Bogiem. Nie musisz przywoływać postaci Boga z zewnątrz, On zawsze jest w tobie. Musisz sam odkryć tę prawdę, swój własny skarb, swoją własną siłę. To jest główny cel sewy w Organizacji Sai. To jest powód, dla którego gałąź sewy odgrywa tak ważną rolę w Organizacji Sai.¹

Błogość

Bezinteresowna miłość źródłem prawdziwej błogości

Nie ma wspanialszej cechy niż bezinteresowna miłość wyrażająca się jako służenie innym. Taka miłość może być źródłem prawdziwej błogości. Należy właściwie zrozumieć różnicę pomiędzy karmą i karmajogą. Zwykła karma (działanie), której towarzyszy przywiązanie lub pragnienie, jest przyczyną zniewolenia. Natomiast działanie bezinteresowne, wolne od pragnień to karmajoga. Nasze życie powinno stać się jogą (zjednoczeniem z Bogiem) a nie rogą (chorobą).

Dzisiaj większość działań prowadzi do rogi, ponieważ nasze czyny powodowane są pragnieniem uzyskania przyjemności zmysłowych. Duchowa ścieżka nie oznacza jedynie śpiewania bhadžanów (pieśni duchowych) czy recytowania hymnów. To są dobre czyny. Jedynie czyny całkowicie ofiarowane Bogu można nazwać duchowymi. Człowiek, który nie wie o jaźni najwyższej, jest jak pąk kwiatu. Dopiero gdy rozkwitnie on w kwiat, będzie rozprzestrzeniał zapach. Podobnie, człowiek stanie się źródłem światłości i mocy dopiero wówczas, gdy urzeczywistni boskość obecną w swoim wnętrzu.¹

Bezinteresowność

Spełnieniem ludzkiego życia jest służba wykonywana bezinteresownie, bez myśli o nagrodzie. Służba wykonywana w tym duchu rozświetla ludzkie wnętrze, otwiera serce, oczyszcza impulsy i sprowadza trwałą anandę.¹

Prawdziwa sewa to uprzejme i bezinteresowne służenie bliżniemu. Sewa wykonywana w duchu życzliwości i przyjaźni jest królewską drogą wiodącą do spokoju.² Wypełnieni egoizmem, zazdrością i podobnymi negatywnymi uczuciami nie będziemy w stanie służyć. Jedynie puste naczynie można napełnić słodkim napojem. Dlatego w pierwszej kolejności opróżnijcie się ze wszystkich złych uczuć, a następnie napełnijcie swe serca miłos-

cią i bezinteresownością. Serce nasączone miłością jest sercem uświęconym. Jakąkolwiek służbę wykonujemy, zawsze powinniśmy ją czynić w duchu bezinteresowności, a wtedy będziemy mogli przejść na wyższy etap życia. Wykonywana służba może być niewielka, ale czyniona z wielkim sercem może przynieść wielkie rezultaty.³

Nie pragnij rozgłosu

Nie myśl o swojej ewentualnej sławie czy chwale; myśl o dobru, jakie inni mogą czerpać. Nie pragnij rozgłosu; pragnij radości lśniącej na twarzach osób, którym pomagasz. Sewa (bezinteresowna służba) przybliży cię do mnie. Wykonywana przez ciebie sewa sprawia, że kwiat, jakim jest twoje serce, napełnia się zapachem, a wówczas ja chętnie go przyjmuję. Esencją tego zapachu jest miłość.¹ W aktach sewy nie może być pompatyczności. Otwieraj swoje serce i hoduj w nim miłość.²

Nie służ dla zdobycia nagrody, przyciągnięcia uwagi, zaskarżenia sobie wdzięczności ani po to, by poczuć się dumnym z powodu swych umiejętności, bogactwa, statusu czy władzy. Służ pod wpływem miłości. Jeżeli odniesiesz sukces, przypisz go łasce obecnego w tobie pod postacią miłości Boga, który tobą powodował. Jeśli odniesiesz porażkę, przypisz ją swojej nieudolności, nieszczerości czy niewiedzy. Przeanalizuj powody swego działania, oczyść je ze wszystkich śladów ego. Nie zrzucaj winy na tych, którym służysz, ani na współpracowników czy na Boga.³

Nie chwal się swymi aktami współczucia; działaj spontanicznie, bez rozgłosu. To jest cenniejsze niż nagłaśnianie swojej działalności za pośrednictwem zdjęć i nagłówków w gazetach. Nadawanie rozgłosu swej służbie pomniejsza wartość aktów współczucia.⁴

Postawa sewaka doskonałego

Twoja sewa będzie oceniana na podstawie twojej postawy wobec wykonywania jej. Każdą przydzieloną ci pracę wykonuj z entuzjazmem, zrozumieniem i szacunkiem. W sewie nie ma lepszych i gorszych, ponieważ Sai jest we wszystkich. Komukolwiek służyysz, twoją sewę otrzymuje Sai. Nie smuć się, że przydzielono ci pracę, którą będziesz wykonywał z dala ode mnie. Uświadom sobie, że jestem najbliższy temu, kto ze wszystkim zwraca się do mnie i mnie postrzega w każdym.¹

Taka postawa jest konieczna. Poszczególne elementy sewy mogą być drobne. Możesz nie być w stanie brać udziału w ogromnych projektach sewy, z których skorzystają miliony; możesz przemieścić kulawą owieczkę przez przełęcz albo przeprowadzić niewidome dziecko przez ruchliwą ulicę. To również są akty czci.²

Sewak nie może poddawać się ani przygnębieniu ani euforii; musi trzymać się ścieżki środka. Hanuman nie czuł się przygnębiany, gdy Rama poprosił go, aby udał się na południe w celu rozpoznania czyhających tam niebezpieczeństw. Z kolei gdy Rama dał mu pierścień, który miał zostać wręczony Sicie, Hanuman nie odczuwał euforii z tego powodu, że został wybrany do wykonania tak wyjątkowego zadania. Hanuman zawsze był posłuszny Ramie. Wystarczyło, że Pan powiedział mu: „Idź”. Hanuman to sewak doskonały – skuteczny, pokorny, cichy, użyteczny, inteligentny, chętny do działania, oddany.³

Otwórz serce

Sewa wydobywa z człowieka to, co w nim najlepsze. Otwiera serce i poszerza horyzonty myślowe. Napęłnia radością. Wzbudza poczucie jedności. Odkrywa duchową prawdę. Wydobywa na światło dzienne wszelkie złe cechy człowieka. Sewę należy uważać za wspaniałą praktykę duchową. Narodziliście się po to, by służyć, a nie dominować. Na tym świecie każdy jest sługą, a nie panem. Wszystkie relacje – mąż i żona, matka i dziecko,

pracownik i pracodawca opierają się na wzajemnej służbie. Dzięki niej świat rozwija się. Gdyby zasada służby nie funkcjonowała, świat zatrzymałby się. Czy uważasz oficera za kogoś lepszego? Tak nie jest. Nawet on jest sługą. Tylko wówczas, gdy człowiek wypełniony jest duchem służby, odsłania się jego boska natura. Wtedy doświadcza spokoju, a spokój wiedzie do zrozumienia.

Jaka jest przyczyna braku spokoju w dzisiejszym świecie? Jest nią brak harmonii ludzkich myśli, słów i czynów. Spokój musi najpierw zagościć w rodzinie, w domu. Gdy jest zrozumienie i harmonia w rodzinie, spokój rozprzestrzeni się na społeczeństwa, państwa i na cały świat. Dlatego jedność jest dzisiaj najbardziej potrzebna. Jedność przynosi radość i spokój. Transformacja musi najpierw dokonać się w jednostce. Gdy zmienia się jednostka, zmienia się świat. Tak więc musi nastąpić transformacja w umysłach ludzi. Właściwe myśli poprowadzą do właściwych działań. To dlatego pisma święte głoszą, że umysł jest przyczyną zarówno zniewolenia człowieka, jak i jego wyzwolenia.¹

Nieprzywiązanie

Nieprzywiązaniem zjednaj sobie boską miłość

Ofiaruj każdy czyn Bogu w duchu nieprzywiązania. Boską miłość można sobie zjednać tylko służbą poświęconą Bogu. Bóg hojnie odplaca za to, co mu ofiarujesz. Kuchela w zamian za łyżkę ryżu ofiarowaną Krisznie otrzymał nieograniczoną pomyślność. Podobnie została wynagrodzona Draupadi. Jak możesz oczekiwać miłości Boga jeżeli nie kochasz Go? Łaska Boga jest jak bank. Możesz czerpać z banku tylko w takiej ilości, jaką złożyłeś w depozycie w postaci tjagi (poświęcenia). Zaskarb sobie łaskę Boga miłością i poświęceniem.¹

Praktykuj ich nauki

Imię Jezusa wychwalane jest na całym świecie z powodu jego bezgranicznej miłości. Służył ludziom niskiego pochodzenia i zagubionym, a na koniec ofiarował swoje życie w akcie po-

święcenia. Jak wielu z tych, którzy nazywają się wyznawcami Jezusa, praktykuje jego nauki? Ci, którzy twierdzą, że są wielbicielami Ramy, jak dalece podążają za jego przykładem? Jak wielu zadeklarowanych wielbicieli Kriszny żyje zgodnie z jego naukami? Jest też wielu, którzy głoszą, że są wielbicielami Sai. Ilu z nich realizuje w praktyce przesłanie Sai? Jeżeli każdy poszuka odpowiedzi w sobie, to zauważy, że odpowiedź brzmi „zero”. Ktokolwiek twierdzi, że jest wielbicielem Sai, powinien ofiarować swoje życie i żyć ideałami Sai. To jest prawdziwe oddanie i prawdziwa pokuta. To jest znak szczególny człowieczeństwa. Oddanie Bogu odzwierciedli się w miłości, a miłość znajdzie wyraz we współczuciu, z którego narodzi się ananda (błogość).

W każdym człowieku miłość jest cechą najwspanialszą. Gdy brakuje miłości, złe cechy, takie jak nienawiść i zazdrość, podnoszą głowę. Niech miłość będzie oddechem twojego życia.²

Nie egoizm, ale bezinteresowność

Życie bez miłości jest bezsensowne. Im bardziej kochasz, tym bardziej miłość wzrasta. Należy odróżnić prawdziwą miłość od przywiązania do osób czy rzeczy. Przywiązanie opiera się na egoizmie. Miłość polega na bezinteresowności. Miłość jest owocem zrodzonym z kwiatu dobrych czynów. Tylko angażując się w bezinteresowną służbę możemy doświadczać esencji czystej miłości.¹

Ręce, które służą, są lepsze niż usta, które się modlą

Ucieleśnienia miłości! Pamiętajcie że ręce, które służą, są lepsze niż usta, które się modlą. Ofiarujcie siebie służbie dla wszystkich. Prawdziwe człowieczeństwo polega na życiu w duchu służby. Nie liczy się ilość, ale jakość służby.¹

Pokora

Jeśli przekształcimy pracę w oddawanie czci Bogu, nie zniechęci nas żadna porażka ani rozczarowanie. Sukces nie wzbudzi pychy, ale pokorę i wdzięczność za łaskę. Praca wykonana jako obowiązek, jako spłata długu wobec społeczeństwa przyniesie nagrodę radości, ponieważ wiedza i umiejętności pochodzące od Boga i dane nam za pośrednictwem społeczeństwa posłużą dobru społeczeństwa.¹

Niewdzięczność grzechem śmiertelnym

Jeżeli pragniesz bezpiecznej i spokojnej przyszłości, musisz właściwie kształtować swoje czyny w teraźniejszości. Wielką rolę odgrywa tu służba. Bez względu na to, czy wykonujesz praktyki wielbienia Boga czy też nie, jeżeli będziesz świadczył bezinteresowną służbę, zasmakujesz błogości boskiej miłości. W służbie przejawia się jedność stanowiąca podłoże postrzeganej różnorodności. Służba to najlepsza sadhana wiodąca do urzeczywistnienia wrodzonej sobie boskości. Co jest wspaniałego w życiu tylko dla siebie? Jedynie człowiek, który żyje dla innych, może powiedzieć, że żyje prawdziwie.

Człowiek wyrasta ze społeczeństwa i wszystko zawdzięcza społeczeństwu. Dlatego powinien być wdzięczny społeczeństwu za to, co otrzymał. Wdzięczność jest cnotą najwyższą. Niewdzięczność jest grzechem śmiertelnym pozbawiającym człowieka danej mu przez Boga zdolności widzenia. Nie ma sposobu na odpokutowanie niewdzięczności. Jeżeli pragniesz bezpiecznej przyszłości, musisz być wdzięczny tym, którzy obecnie pomagają ci w rozwiązywaniu trudności i zaspokajaniu twych potrzeb.¹

Religia rozwija osobowość

Jedność, współczucie i oddanie są istotne dla każdego człowieka. Aby krzewić te cnoty w społeczeństwie, niektóre wielkie dusze założyły różne religie. Religia nie służy ograniczaniu człowieka. Celem religii jest rozwijanie ludzkiej osobowości oraz pokazanie człowiekowi, jak żyć w prawości. Religia wydobywa z człowieka jego człowieczeństwo i umożliwia mu życie w harmonii z bliźnimi. Tworzy więź jednostki z Bogiem. Ukazuje jedność stanowiącą podstawę różnorodności tego świata.

Miłość, poświęcenie, służba i prawość to cztery kończyny religii. Religia budzi boskie, wzniosłe uczucia drzemiące w człowieku i sprawia, że służy on społeczeństwu. Wzbudza w nim to, co wielkie, błogie i dobre oraz ukazuje jedność całej ludzkości.¹

Służba jedyną drogą do samorealizacji

Człowiek spełnia się i dowodzi swojej wartości jedynie przez sewę (służbę) podejmowaną szczerze, bezinteresownie, bez myśli o doczesnej nagrodzie. Sewa jest jedyną drogą do samorealizacji. To jest najwyższy wyraz miłości i poświęcenia. Musisz być oddany sewie do swojego ostatniego tchnienia. Nie możesz pójść na emeryturę po kilku latach sewy lub gdy osiągniesz określony wiek. Skoro jest tutaj taki Pan i Mistrz, nie powinno brakować sewaków (sług). Sewacy są chwałą Pana.¹

Świątynie

Prawdziwą świątynią jest ludzkie ciało

Nie ma wątpliwości, że dobrze jest budować świątynie. Ale prawdziwą świątynią jest własne ciało. Jeśli nie oczyści się własnego ego, jaki jest pożytek z budowania świątyń? Świątynie budowane za dziesiątki milionów rupii nie są właściwie utrzymywane. Roje żebraków niszczą ich otoczenie.

Głównym obowiązkiem każdego człowieka jest służenie społeczeństwu

O ile lepiej byłoby, gdyby dziesiątki milionów rupii, jakie wydaje się na wznoszenie świątyni, zostały przeznaczone na poprawienie warunków życia ubogich, pozbawionych środków do życia i bezradnych? Instytucje pomagające nieszczęśliwym i ubogim są bardziej pożyteczne niż budowle służące oddawaniu czci bóstwom. Prawdziwa służba to wyciągnięcie pomocnej dłoni do bezradnego człowieka. Miłość wobec bliźnich jest najlepszą praktyką duchową. Marnowanie pieniędzy jest wielkim złem. Bogactwo powinno służyć jedynie dobrem celom. Pieniądze poprowadzą człowieka wszędzie, zarówno ku dobru, jak i ku złu. Dlatego człowiek powinien pilnować się, żeby jego bogactwo nie sprowadziło go na złą drogę i nie przyniosło niesławy temu wspianemu krajowi.

Bogaci powinni oddawać się służbie biednym i opuszczonym ograniczając swoje pragnienia i wymagania wygodnego życia. Starajcie się czerpać szczęście ze służby bliźnim. Szczęście to jedność z Bogiem. Organizacja Sathya Sai nie powinna zajmować się jedynie prowadzeniem bhadżanów (praktyki grupowego śpiewania nabożnych pieśni). Jej głównym mottem zawsze powinna być sewa (bezinteresowna służba). Powinna ona podejmować każdą tego rodzaju działalność i nadawać jej znaczenie duchowe. Przywódcami narodu mogą być jedynie ci, którzy są przepojeni duchem bezinteresownej służby.¹

Świątynie służą przypominaniu o Bogu

Dlaczego buduje się świątynie? Ideałem jest, aby ludzkie serca stały się świątyniami zamieszkanymi przez Boga. Ale nie każdy człowiek może ten ideał urzeczywistnić. Kamienne świątynie przypominają o istnieniu Boga. Widok prawnika przypomina wam o waszych problemach prawnych. Na widok lekarza myślicie o swych chorobach. Podobnie, gdy widzicie świątynię, przypominacie sobie o Bogu.

Świątynie służą jedynie takiemu przypomnieniu. Ale prawdziwe wielbienie polega na odczuwaniu w swym sercu miłości do Boga obecnego w każdym człowieku. Aby oczyścić świątynię swojego serca, musisz poświęcić życie służbie. Taka służba, czyniona z oddaniem i w duchu sadhany, odróżnia Organizację Sathya Sai od innych organizacji duchowych. Niezliczona liczba wielbicieli Sai – kobiet i mężczyzn, młodych i starych – służy na różne sposoby z powodu miłości do Sai. Ludzie rozmawiają o wibhuti (świętym popiele) i cudach Swamiego. Ale prawdziwym cudem jest bezgraniczna miłość Swamiego. To ta miłość inspirowa niezliczonych wielbicieli do bezinteresownego służenia innym.²

Opowieść o Abou Ben Adhemie

Uczniowie mogli już słyszeć opowieść o Abou Ben Adhemie, który zawsze ofiarowywał Panu współczucie wobec wszystkich istot (*sarwa bhuta daja puśpam*). Każdego dnia wychodził, aby służyć osobom pozbawionym środków do życia i kalekim; do domu wracał późnym wieczorem. Pewnej nocy wrócił do domu i zauważył w swej sypialni anioła, który coś pisał. Zapytał go, co robi. Anioł powiedział, że przygotowuje listę tych, którzy kochają Boga. Otrzymał odpowiedź negatywną, gdy zapytał, czy jest na tej liście. Gdy wrócił do domu następnej nocy, znów spotkał tego anioła. Zapytał: „Co piszesz tym razem?”, a anioł odpowiedział: „Synu, wypisuję imiona tych, którzy są drodzy Bogu”. Ponownie chciał się dowiedzieć, czy jego imię jest na tej liście. Anioł odpowiedział: „Tak, na samym jej początku”.

Opowieść ta niesie w sobie następujące przesłanie: Bóg jest zadowolony, gdy służysz bliźnim. Pisma święte zalecają dziewięć ścieżek oddania, a mianowicie: śrawanam (słuchanie opowieści o Panu), kirtanam (śpiewanie o Jego chwale), wisznusmaranam (wspominanie imienia Pana), padasewanam (służenie lotosowym stopom Pana), arćanam (wielbienie Pana), wandanam (oddawanie Panu czci), dasjam (służenie Panu), sneham (przyjaźń

z Panem), atmaniwedanam (oddanie się Panu) – całkowite oddanie się. Ale droga służby jest ścieżką najdoskonalszą.

*Ani drogą pokuty, ani pielgrzymek,
Ani ścieżką poznawania świętych pism
Nie można przekroczyć oceanu doczesnego życia;
Jedynie drogą służby można dostąpić zbawienia.*

Bóg darzył miłością Abou Ben Adhema, ponieważ cały swój czas poświęcał on służbie bliźnim. Bóg jest ucieleśnieniem miłości, więc kocha wszystkich, ale oddaje się tym, którzy okazują współczucie wobec wszystkich istot.¹

Przemieniaj pracę w akty wielbienia Boga

Służ z boskimi uczuciami

Praca, wielbienie Boga i mądrość – wszystko zaczyna się od służby. Niezależnie od tego, jaka to służba, jeżeli jest wykonywana z miłością i boskimi uczuciami, staje się upasaną (wielbieniem, oddaniem Bogu).¹

Jedynie służba daje błogość

Ucieleśnienia miłości! Ludzie wielbią boskość z oddaniem i szczerością, ale Boga nie zadowolają jedynie zewnętrzne formy oddawania czci. Powinniście służyć społeczeństwu. Jedynie służba może wam zapewnić błogość. Służąc społeczeństwu nie tylko przynosicie ulgę cierpiącym, ale także przyczyniacie się do transformacji ich i swojego życia. *Jad bhawam tad bhawati* (jakie są uczucia, taki rezultat). Służenie ze świętymi uczuciami musi przynieść święte rezultaty. Służcie społeczeństwu z całych sił.²

Moje życie jest miłością

Pielęgnujcie miłość w sercach i dzielcie się nią z innymi. To jest najwyższa forma wielbienia Boga. Miłość jest jedyną własnością Sai. Moje życie jest miłością. Miłością obdarzam wszystkich. Wciąż daję i daję. Ale w jakim zakresie realizujecie nauki

Swamiego? Praktykujcie ciszę co najmniej dziesięć minut dziennie. W tym czasie medytujcie nad naukami Swamiego. Uświadomcie sobie, że w tym ulotnym świecie zawarte jest to, co wieczne. Mocno trzymajcie się Boga. Doświadczajcie błogiej jedności z boskością. Niech miłość będzie dla was oddechem życia. Z miłością do Boga w swych sercach starożytni mędrcy oswojali nawet dzikie zwierzęta w puszczy.³

Przemieniajcie codzienne obowiązki w akty wielbienia Boga

Każdą codzienną pracę można przemienić w akt wielbienia Boga. Domowe zajęcia, takie jak przygotowywanie posiłków, można przemienić w akty wielbienia. Ponieważ ciało jest narzędziem, za jego pomocą możesz uszczęśliwić Boga i sam cieszyć się szczęściem. W taki sposób możesz praktykować medytację podczas swych codziennych obowiązków.⁴

Podsumowanie

Działanie w duchu nieprzywiązania

Bhagawadgita naucza, że służba społeczeństwu (sandze) jest najwyższą formą sewy i najskuteczniejszą sadhaną (praktyką duchową). Nie możesz uciec od tej powinności; musisz wykorzystać społeczność, w której się narodziłeś, w celu wyeliminowania swego egoizmu i osiągnięcia zbawienia.¹

Bhagawadgita głosi, że ścieżka działania wolnego od przywiązania jest królewską drogą do doskonałości. Napomina ludzi, aby nie pragnęli owoców swych czynów, lecz by wykonywali swe zadania w duchu nieprzywiązania pozostawiając rezultaty Panu. Bóg nie każe człowiekowi wykonywać takiej czy innej pracy. On jedynie przydziela rezultaty dokonanych czynów. Rozdaje owoce właściwe poczynionym przez człowieka działaniom. Jeżeli nie czynisz dobra, a modlisz się o osobiste korzyści, Bóg jedynie słucha twoich prośb, ale nie obdarza cię swoim błogosławieństwem.²

Osiągnij cel szybciej

Co jest przyczyną okrutnych, zdradzieckich czynów na tym świecie? One pojawiają się na skutek odrzucenia przez ludzi bezinteresownej służby oraz eskalacji niskich uczuć i pragnień zmysłowych. Bądź jak ptak, który fruwa posługując się dwoma skrzydłami. Niech miłość i służba staną się dwoma twoimi skrzydłami, byś poszybował jak ptak. Wówczas osiągniesz cel szybciej.³

Służ ludziom nie zastanawiając się nad tym, czy twoje czyny są wielkie czy małe. Tu nie ma podziału na służbę wielką i małą; w oczach Pana każda służba jest jednakowa – liczy się gotowość, entuzjazm, skuteczność i twoje umiejętności.⁴ Oczekuje się od ciebie służby bezinteresownej, szczerzej. Każdy akt służby jest krokiem przybliżającym cię do celu, jakim jest wyzwolenie.⁵

Sewą zaskarbcie sobie współczucie i miłość Swamiego

Ucieleśnienia boskiej atmy – możecie nie być w stanie tego dostrzec, ale dla moich oczu jest to widoczne. Przyjdzie taki czas, kiedy to nawet ci, którzy teraz nie rozpoznają prawdy o Swamim, będą musieli zbliżyć się ze łzami skruchy i doświadczyć mojej prawdy. Taki czas nadejdzie wkrótce, na całym świecie. Obecnie Swami powstrzymuje ten bieg zdarzeń. Gdy pozwoli mu się przejawić, cały świat przemieni się w Prasanthi Nilayam. Więc przybywajcie wszyscy, którzy jesteście zdecydowani żyć moimi ideałami. W nadchodzących latach możecie nie uzyskać szansy, jaką otrzymujecie teraz. Nie będziecie mieli możliwości być tak blisko, bo przybędą tu miliony. Tak będzie wkrótce, więc sewą zaskarbcie sobie współczucie i miłość Swamiego; sewa nada waszemu życiu głębsze znaczenie.⁶

Wykaz źródeł

Awatarowie – dobre przykłady bezinteresownej służby

1. Sathya Sai Speaks, vol. XIII, chapter 29: Quenching the Thirst
2. Sathya Sai Speaks, vol. VII, chapter 5: Not Loka but a Lokesa
3. Summer Showers in Brindavan, 1973, chapter: Service to Man Is Service to the Lord
4. Summer Showers in Brindavan, 1973, chapter: Service to Man Is Service to the Lord
5. Sathya Sai Speaks, vol. XV, chapter 31: Lessons on Seva Sadhana
6. Sathya Sai Speaks, vol. X, chapter 23: The Crucial Years
7. Sathya Sai Speaks, vol. XIII, chapter 21: Expand the Heart
8. Sathya Sai Speaks, vol. 17, chapter 30: Secure God's Love
9. Advaita through Seva, vol. 2, Divine Discourse of Bhagavan Sri Sathya Sai Baba, November 19-24, 1987
10. Sathya Sai Speaks, vol. XV, chapter 55: Your Birthday Gift
11. Summer Showers in Brindavan, 1979, chapter: Nishkama Karma

Niepowtarzalna możliwość uczestniczenia w boskiej misji Swamiego

1. My Baba and I (dr John Hislop), chapter: Seva, s. 170
2. My Baba and I (dr John Hislop), chapter: Seva, s. 170
3. My Baba and I (dr John Hislop), chapter: Seva, s. 170

Kochaj wszystkich, wszystkim służ

1. Sathya Sai Speaks, vol. 32, część 2, chapter 12: Youth Should Transform the World
2. Sathya Sai Speaks, vol. 25, chapter 39: Unity Based on Divinity
3. Sathya Sai Speaks, vol. 27, chapter 22: Devotion is Pure Love for God
4. Sathya Sai Speaks, vol. 31, chapter 34: Entire Universe Is Within You
5. Sathya Sai Speaks, vol. 30, chapter 9: The Saints of Thamilnaad
6. Sathya Sai Speaks, vol. 32, część 2, chapter 12: Youth Should Transform the World
7. Sathya Sai Speaks, vol. 33, chapter 1: Unity and Divinity in the New Year
8. Sathya Sai Speaks, vol. 34, chapter 14: Love Can Unite the Entire World
9. Service to Man is Service to God (dyskurs wygłoszony 1 stycznia 2004 r. w Prasanthi Nilayam z okazji Nowego Roku)

10. Cultivate Good Thoughts and Noble Feelings in your Heart (dyskurs wygłoszony 7 marca 2008 r. w Prasanthi Nilayam z okazji Śiwaratri)
11. Sathya Sai Speaks, vol. 35, chapter 9: Mother is Your First God
12. Develop Educare and Be United (dyskurs wygłoszony 20 lipca 2008 r w Prasanthi Nilayam z okazji Światowej Konferencji Edukacyjnej Śri Sathya Sai)
13. Sathya Sai Speaks, vol. 30, chapter 2: Be Prepared for a Life of Sacrifice
14. Sathya Sai Speaks, vol. 31, chapter 3: Buddha's Gospel of Good Life
15. Sathya Sai Speaks, vol. 33, chapter 6: Sanctify Your Life with Sacred Feelings
16. Sathya Sai Speaks, vol. 28, chapter 2: Prema and the Triple Purity
17. Sathya Sai Speaks, vol. 31, chapter 41: Serve Parents, Serve God
18. Sathya Sai Speaks, vol. 34, chapter 24: God Never Forsakes His Devotees
19. Strive for unity, purity, and divinity (dyskurs wygłoszony 1 stycznia 2003 r. w Prasanthi Nilayam z okazji Nowego Roku)
20. Service to Society is Service to God (dyskurs wygłoszony 23 listopada 2006 r. w Prasanthi Nilayam z okazji urodzin Bhagawana)
21. All are One, Be alike to Everyone (dyskurs wygłoszony 1 stycznia 2008 r. w Prasanthi Nilayam z okazji Nowego Roku)
22. Man without morality is verily a demon (dyskurs wygłoszony 1 maja 2008 r. w Brindavan)
23. Sathya Sai Speaks, vol. 31, chapter 43: Fuse Spirituality with Education
24. Sathya Sai Speaks, vol. 32, część 2, chapter 1: Human Values and Education
25. Earn Eternal Peace with Eternal Truth (dyskurs wygłoszony 25 grudnia 2006 r. w Prasanthi Nilayam z okazji Bożego Narodzenia)
26. God helps those who help Others (dyskurs wygłoszony 27 stycznia 2007 r. w Chennai podczas Ati Rudra Maha Jadźni)
27. All Are One – Be Alike to Everyone (dyskurs wygłoszony 9 października 2008 r. w Prasanthi Nilayam z okazji święta Daśary)
28. Sathya Sai Speaks, vol. 35, chapter 6: Celebrate Ugadi by Purifying Your Heart
29. Bhagavan Blesses the Book Trust Office (dyskurs wygłoszony 24 sierpnia 2007 r. w Prasanthi Nilayam z okazji wizyty w SSSBPT)

Łaska Boga

1. Sathya Sai Speaks, vol. XII, chapter 16: The Garden of God
2. Sathya Sai Speaks, vol. XIII, chapter 4: Narayana Seva
3. Sathya Sai Speaks, vol. XIV, chapter 13: He Too Is He

4. Sathya Sai Speaks, vol. XV, chapter 31: Lessons on Seva Sadhana
5. Sathya Sai Speaks, vol. 23, chapter 2: Devotion in Action

Prawo karmy a bezinteresowna służba

1. Sathya Sai Speaks, vol. VII, chapter 39: The Wet Wick
2. Sathya Sai Speaks, vol. III, chapter 29: Loka Kalyanam
3. Sathya Sai Speaks, vol. II, chapter 26: Destiny is no Iron Cage
4. Sadhana the Inward Path, cytat nr 68
5. Sathya Sai Speaks, vol. IX, chapter 17: The Spider in the Same Web
6. Sathya Sai Speaks, vol. II, chapter 26: Destiny is no Iron Cage
7. My Baba and I (dr John Hislop), chapter: Karma, s. 83
8. My Baba and I (dr John Hislop), chapter: His Life Is His Message, s. 148
9. Sathya Sai Speaks, vol. 29, chapter 50: The Glory of Bharath's Women
10. Everything Depends on God's Grace (dyskurs wygłoszony 21 lipca 2005 r.)
11. Sathya Sai Speaks, vol. 33, chapter 23: Overcome Jealousy with Love
12. Experience of Unity is Real Satsang (dyskurs wygłoszony 1 marca 2003 r.)

Miłość a bezinteresowna służba

1. Sathya Sai Newsletter (USA), vol. 12, nr 4, s. 33-34
2. Sathya Sai Speaks, vol. V, chapter 17: This Joy and That
3. Sathya Sai Speaks, vol. VI, chapter 32: Poorna Minus Poorna is Poorna
4. Sathya Sai Speaks, vol. XI, chapter 7: Love and Serve
5. Sathya Sai Speaks, vol. 22, chapter 6: Live up to Your Role
6. Sathya Sai Speaks, vol. XIII, chapter 19: The Message of Love

Służba drogą do panowania nad umysłem

1. Advaita through Seva, vol. 3, Divine Discourse of Bhagavan Sri Sathya Sai Baba, November 19-24, 1987
2. Sathya Sai Newsletter (USA), vol.13, nr 3, s. 2

Wykorzenianie egoizmu

1. Sathya Sai Speaks, vol. XIII, chapter 22: Hospitals and Health
2. Sathya Sai Newsletter (USA), vol. 12, nr 4, s. 30-31
3. Sathya Sai Speaks, vol. XV, chapter 31: Lessons on Seva Sadhana
4. Sathya Sai Speaks, vol. XV, chapter 32: The Fingers Five
5. Sathya Sai Speaks, vol. XI, chapter 16: 'Mind'irs, Not Mandirs

Niskamakarma

1. Sathya Sai Speaks, vol. 26, chapter 1: Purity – The Path to Divinity
2. Sathya Sai Speaks, vol. 18, chapter 22: Practise What You Preach
3. Sathya Sai Speaks, vol. 29, chapter 13: Heroic Mothers and Noble Sons
4. Sathya Sai Speaks, vol. 23, chapter 30: Service as Duty

Niskamakarma i anaśaktijoga

1. Sathya Sai Speaks, vol. 20, chapter 11: Developing the Inner Vision

Służenie społeczeństwu celem ludzkich narodzin

1. Sathya Sai Speaks, vol. XI, chapter 5: Thirst and Quest
2. Sathya Sai Speaks, vol. XIII, chapter 4: Narayana Seva
3. Sathya Sai Speaks, vol. IX, chapter 12: Mirror and Comb
4. Sathya Sai Speaks, vol. II, chapter 36: Proceed Beyond Thriputi

Służba drogą do atmicznej jedności

1. Sathya Sai Speaks, vol. 22, chapter 37: The Cosmic Indweller
2. Sathya Sai Speaks, vol. X, chapter 10: Beside, Behind, Before
3. Sathya Sai Speaks, vol. XI, chapter 28: Radiate Rays of Love
4. Sathya Sai Speaks, vol. X, chapter 16: Labels are Libels
5. Sathya Sai Speaks, vol. XIII, chapter 18: No bumps, No Jumps
6. Sathya Sai Speaks, vol. VIII, chapter 33: The Creeper and the Tree
7. Sathya Sai Speaks, vol. XIII, chapter 29: Quenching the Thirst
8. Sathya Sai Speaks, vol. I, chapter 11: Nara and Narayana

Możliwość służenia darem od Boga

1. Sathya Sai Speaks, vol. X, chapter 35: Truth of Truth
2. Sathya Sai Speaks, vol. X, chapter 35: Truth of Truth
3. Sathya Sai Speaks, vol. XI, chapter 28: Radiate Rays of Love
4. Sathya Sai Speaks, vol. IX, chapter 10: The Will to Will Not
5. Sathya Sai Speaks, vol. XIII, chapter 4: Narayana Seva
6. Sathya Sai Speaks, vol. IX, chapter 19: Counsel for the Chosen

Sprzyjaj miłości i współczuciu

1. Sathya Sai Speaks, vol. 18, chapter 25: I Will Be Closer to Devotees

Dobroczynność i współczucie

1. Sathya Sai Speaks, vol. 33, chapter 13: Ganapathi Confers Buddhi and Siddhi
2. Sathya Sai Speaks, vol. 17, chapter 16: Ceiling on Desires

Zadowolenie

1. Sathya Sai Speaks, vol. 33, chapter 19: God Incarnates To Serve Mankind

Poświęcenie

1. Sathya Sai Speaks, vol. 21, chapter 31: The Spirit of Service

Czystość umysłu i serca

1. Sathya Sai Speaks, vol. X, chapter 6: A Flower at His Feet
2. Sathya Sai Speaks, vol. XIV, chapter 13: He Too Is He

Czystość intencji

1. Sathya Sai Speaks, vol. 17, chapter 13: Make Adoption Meaningful to Villagers

Czystość serca

1. Sathya Sai Speaks, vol. 23, chapter 31: The Devotee Dear to the Lord

Organizacja Sathya Sai

1. Sathya Sai Speaks, tom 32, part 2, chapter 9: Human Values and Service
2. Sathya Sai Speaks, tom 17, chapter 27: Service without Distinctions
3. Sathya Sai Speaks, tom 17, chapter 13: Make Adoption Meaningful to Villagers
4. Sathya Sai Speaks, tom 18, chapter 22: Practise What You Preach
5. Athi Rudra Maha Yajna Fosters the Divine Nature of Humans (dyskurs wygłoszony 9 sierpnia 2006 r. w Prasanthi Nilayam)

Służ Daridranarajanie

1. Sathya Sai Speaks, vol. 18, chapter 2: Seva Is the Highest Sadhana
2. Sathya Sai Speaks, vol. 23, chapter 30: Service as Duty
3. Uphold the Dignity and Honour of Bharat Matha (Mother India) (dyskurs wygłoszony 22 października 2004 r.)

Satja, dharma, śanti, prema i ahimsa

1. Sathya Sai Speaks, vol. 18, chapter 2: Seva Is the Highest Sadhana
2. Advaita through Seva, vol. 2, Divine Discourse of Bhagavan Sri Sathya Sai Baba, November 19-24, 1987

Służba w codziennym życiu

1. Sathya Sai Newsletter (USA), vol.13, nr 3, s. 4-5

Służba człowiekowi jest służbą Bogu

1. Sathya Sai Speaks, vol. 22, chapter 23: Love All, Serve All
2. Sathya Sai Speaks, vol. 22, chapter 6: Live up to Your Role
3. Sathya Sai Speaks, vol. X, chapter 6: A Flower at His Feet

Dziewięć kroków sadhany

1. Sathya Sai Speaks, vol. XIII, chapter 29: Quenching the Thirst

Błogość

1. Sathya Sai Speaks, vol. 16, chapter 8: Build Temple in Your Hearts

Bezinteresowność

1. Sathya Sai Speaks, vol. X, chapter 39: Bring Me the Pain
2. Advaita through Seva, vol. 1, Divine Discourse of Bhagavan Sri Sathya Sai Baba, November 19-24, 1987
3. Advaita through Seva, vol. 1, Divine Discourse of Bhagavan Sri Sathya Sai Baba, November 19-24, 1987

Nie pragnij rozgłosu

1. Sathya Sai Speaks, vol. XIII, chapter 18: No Bumps, No Jumps
2. Advaita through Seva, vol. 1, Divine Discourse of Bhagavan Sri Sathya Sai Baba, November 19-24, 1987
3. Sathya Sai Speaks, vol. IX, chapter 10: The Will to Will Not
4. Sathya Sai Speaks, vol. VII, chapter 47: Spontaneous Service

Postawa sewaka doskonałego

1. Sathya Sai Speaks, vol. XIII, chapter 18: No Bumps, No Jumps
2. Sathya Sai Speaks, vol. X, chapter 6: A Flower at His Feet
3. Sathya Sai Speaks, vol. VII, chapter 14: Limbs of the Divine Body

Otwórz serce

1. Sathya Sai Speaks, vol. 23, chapter 31: The Devotee Dear to the Lord

Nieprzywiązanie

1. Sathya Sai Speaks, vol. 23, chapter 7: Give Up Selfishness: Cultivate Unity
2. Sathya Sai Speaks, vol. 26, chapter 37: Let Love Prevail

Nie egoizm, ale bezinteresowność

1. Sathya Sai Speaks, vol. 18, chapter 28: Equality through Love

Ręce, które służą, są lepsze niż usta, które się modlą

1. Sathya Sai Speaks, vol. 23, chapter 7: Give Up Selfishness: Cultivate Unity

Pokora

1. Sathya Sai Speaks, vol. 18, chapter 19: The Yoga of Samathvam

Niewdzięczność grzechem śmiertelnym

1. Sathya Sai Speaks, vol. 23, chapter 30: Service as Duty

Religia rozwija osobowość

1. Sathya Sai Speaks, vol. 23, chapter 36: Love: Sacrifice: Unity

Służba jedyną drogą do samorealizacji

1. Sathya Sai Speaks, vol. 18, chapter 25: I Will Be Closer to Devotees

Świątynie

1. Sathya Sai Speaks, vol. 17, chapter 12: Combine Morals with Business
2. Sathya Sai Speaks, vol. 16, chapter 8: Build Temple in Your Hearts

Opowieść o Abou Ben Adhemie

1. Sathya Sai Speaks, vol. 33, chapter 12: Flowers That Never Fade

Przemieniaj pracę w akty wielbienia Boga

1. Sathya Sai Speaks, vol. 32, część 1, chapter 6: Put Ceiling on Your Desires
2. Sathya Sai Speaks, vol. 33, chapter 12: Flowers That Never Fade
3. Sathya Sai Speaks, vol. 29, chapter 11: The Triple Transformation
4. Sathya Sai Speaks, vol. 26, chapter 13: Sparks from the Divine Anvil

Podsumowanie

1. Sathya Sai Speaks, vol. VIII, chapter 1: Ask the Right Questions
2. Summer Showers in Brindavan, 1979, chapter: Nishkama Karma
3. Sathya Sai Newsletter (USA), vol. 13, nr 3, s. 1
4. Sathya Sai Speaks, vol. VII, chapter 31: Moving Temples
5. Sathya Sai Speaks, vol. XII, chapter 23: Nearer and Nearer
6. Sathya Sai Speaks, vol. XV, chapter 55: Your Birthday Gift

Spis treści

Awatarowie – dobre przykłady bezinteresownej służby	3
Niepowtarzalna możliwość uczestniczenia w boskiej misji Swamiego	6
Kochaj wszystkich, wszystkim służ	6
Łaska Boga	20
Prawo karmy a bezinteresowna służba	21
Miłość a bezinteresowna służba	27
Służba drogą do panowania nad umysłem	30
Wykorzenianie egoizmu	31
Niskamakarma	33
Niskamakarma i anaśaktijoga	34
Służenie społeczeństwu celem ludzkich narodzin	37
Służba drogą do atmicznej jedności	39
Możliwość służenia darem od Boga	42
Sprzyjaj miłości i współczuciu	43
Dobroczynność i współczucie	44
Zadowolenie	45
Poświęcenie	45
Czystość umysłu i serca	46
Czystość intencji	46
Czystość serca	47
Organizacja Sathya Sai	47
Służ Daridranarajanie	50
Satja, dharma, śanti, prema i ahimsa	52
Służba w codziennym życiu	53
Służba człowiekowi jest służbą Bogu	54
Dziewięć kroków sadhany	55
Błogość	56
Bezinteresowność	56
Nie pragnij rozgłosu	57
Postawa sewaka doskonałego	58
Otwórz serce	58
Nieprzywiązanie	59

Nie egoizm, ale bezinteresowność.....	60
Ręce, które służą, są lepsze niż usta, które się modlą.....	60
Pokora.....	61
Niewdzięczność grzechem śmiertelnym.....	61
Religia rozwija osobowość.....	62
Służba jedyną drogą do samorealizacji	62
Świątynie	62
Opowieść o Abou Ben Adhemie	64
Przemieniaj pracę w akty wielbienia Boga	65
Podsumowanie.....	66
Wykaz źródeł.....	68

